

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRICOLĂ • Anul VII Nr. 24 (349) • Joi 9 octombrie 1969 • 16 pagini — 1 leu

SĂRBĂTORIREA „ZILEI RECOLTEI”

Manifestările din piața Obor

„Ziua recoltei”, aflată la cea de-a patra ediție, a prilejuit și în prima duminică a lunii octombrie din acest an manifestări închinare hărniciei și priceperii lucrătorilor de pe ogoare, rodnicii pământului românesc.

În Capitală, sărbătorirea „Zilei recoltei” a căpătat sensuri deosebite prin participarea la manifestările care au avut loc duminică 5 octombrie, în piața Obor, a conducătorilor de partid și de stat.

Dis-de-dimineață, mii și mii de bucureșteni și locuitori ai comunelor și satelor apropiate s-au îndreptat spre cea mai mare piață a Capitalei. La ora 9, ei au întâmpinat cu urale și ovații sosirea tovarășilor Nicolae Ceaușescu, cu soția, Elena Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, cu soția, Elena Maurer, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Ianoș Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Iosif Banc, Petre Blajovici, Mihai Gerc, împreună cu soțiile.

Conducătorii de partid și de stat au fost întâmpinați de tovarășii Vasile Vilcu, președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, Dumitru Popa, prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei, Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, de vice-președinți ai U.N.C.A.P. și C.S.A., reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

Depeși au vizitat Expoziția-tîrg organizată de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție și Consiliul Superior al Agriculturii, unde sînt prezentate produse selecționate din unități agricole fruntașe. Oprindu-se la standurile întreprinderilor agricole de stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a întreținut cu specialiștii, s-a interesat de producțiile realizate, de calitatea acestora. Secretarul general al partidului a atras atenția să se continue cu perseverență procesul de specializare a fermelor pe ramuri de producție, corespunzător condițiilor naturale din fiecare unitate, să se acorde mai multă atenție suprafețelor cultivate cu legume în I.A.S. și sporirii producției, pentru ca agricultura de stat să contribuie într-o mai mare măsură la aprovizionarea populației.

Au reținut, de asemenea, atenția produsele expuse de o serie de cooperative agricole. În timpul vizitei s-a subliniat că exponatele prezentate demonstrează posibilitățile de care dispun unitățile agricole, de stat și cooperatiste, în domeniul sporirii producției și îmbunătățirii calitative a acestora.

(Continuare în pag. a 4-a)

În timpul vizitei la Obor

PE OGOARE

Am poposit, duminică, în câteva comune și sate din Bărăgan, Cîmpia Olteniei și din vestita podgorie a Dealului Mare.

Pentru cooperatorii din Castranovă, Coțofeni din Față și Galicea Mare din județul Dolj, 5 octombrie a constituit o dublă sărbătoare: o dată cu „Ziua recoltei” ei au aniversat și împlinirea a două decenii de existență a unităților lor.

— De altfel — ne-a spus Didel Corici, președintele cooperativei Coțofeni din Față, unitatea noastră a împlinit 20 de ani la începutul lunii septembrie.

— Și de ce n-ați aniversat-o atunci?

— Pentru că am vrut s-o serbăm o dată cu „Ziua recoltei”, dată pînă la care ne-am propus și am reușit să încheiem principalele lucrări agricole de toamnă — ne-a spus inginerul Stancu Mustăța, specialistul cooperativei.

Duminica, cooperatorii din Ciocirlița, județul Ilfov, au declarat-o zi record la eliberarea terenului. Potrivit unui vechi obicei al locului, cea mai mare

parte a țaranilor cooperatori de aici, 160 de oameni, au ieșit la cîmp la 3 noaptea pentru a tăia cocenii pe rouă, atunci cînd frunzele nu se scutură. Pînă în zori, ei au și eliberat terenul pe care Alexandru Boraciu, Tufan, Zaharia și ceilalți tractoriști din secția a 4-a a I.M.A. Gîrbovi au început să-l are. Într-o altă parte a cooperativei, la grădina de legume, întinsă pe 100 ha, alături de cooperatori au venit să lucreze peste 150 de elevi.

De sprijin din partea „celor mici”, de „Ziua recoltei”, s-au bucurat și cooperatorii din Ulmeni, județul Buzău, unde 110 elevi din clasele a VI-a, a VII-a și a VIII-a au ajutat la recoltatul porumbului. Referindu-ne la această unitate, dorim să subliniem și un alt aspect. Aici, am întîlnit tractoriști de la I.M.A. Padina, care, terminînd lucrările în raza de activitate, au venit să sprijine pe colegii lor de la I.M.A. Stîlpu. Jumătate lucrau la arat, iar restul la discuit. Bucurîndu-se de acest sprijin, cooperativa din Ulmeni a reușit să termine recoltatul florii-soarelui și al sfeclei de zahăr, să livreze produsele contractate.

Nu departe de Ulmeni, pe tarlalele cooperativei agricole Izvorul Dulce,

(Continuare în pag. a 4-a)

HOTĂRÎRI ALE CONSILIULUI DE MINISTRI PRIVIND GENERALIZAREA EXPERIMENTĂRII NOULUI SISTEM DE SALARIZARE ȘI MAJORAREA SALARIILOR ÎN AGRICULTURĂ

Consiliul de Miniștri a emis recent două hotărîri prin care aprobă cu începere de la 1 noiembrie a.c., generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, de mecanizare a agriculturii și din alte unități agricole de stat, precum și a specialiștilor din cooperativele agricole de producție.

Corespunzător acestor hotărîri, salariile lucrătorilor din unitățile agricole de stat urmează să fie majorate în medie cu 9 la sută; împreună cu majorarea salariilor mici efectuată în anul 1967, se asigură pe ansamblu o creștere medie de 12,6 la sută.

Pentru specialiștii care își desfășoară

(Continuare în pag. a 2-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agricolă editat de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

SUMAR

Nr. 24 (349)

Joi, 9 octombrie 1969

- **Cuvântul specialistului: UDAREA DE TOAMNĂ A GRĂULUI — METODA SIGURĂ DE SPORIRE A PRODUCȚIEI** (pag. 5)
- **În județul Suceava — FURAJE SINT DESTULE. DAR DE CE NU SE ADUNĂ ?** (pag. 6)
- **Puncte de vedere: SE POATE OPTIMIZA FURAJAREA VACILOR DE LAPTE ?** (pag. 7)
- **Dialog cercetare—producție: ȘTIINȚA ȘI PRACTICA SINT CHEMATE SĂ CONTRIBUIE ÎN MĂSURĂ MAI MARE LA AMELIORAREA SOLURILOR SALINE ȘI ALCALICE** (pag. 8)
- **ASPECTE ALE INFECȚIEI MICROBIENE ȘI IMUNITĂȚII LA ANIMALE** (pag. 9)
- **Convorbire: CARE SINT REZULTATELE DUPĂ TREI TRIMESTRE ÎN SILVICULTURĂ ?; Silvicultorii participă la: O INTERESANTĂ EXPERIMENTARE INTERNAȚIONALĂ** (pag. 10)
- **Pagină sindicală: CARENȚE ÎN PROCESUL DE PREGĂTIRE A CADRELOR DESTINATE AGRICULTURII** (pag. 11)
- **Anchetă: LUPUL ÎN BLANĂ DE OAIE** (pag. 12)
- **CALEIDOSCOP** (pag. 14)
- **ȘTIINȚA ȘI TEHNICA — MERIDIANE** (pag. 15)
- **AGRICULTURA PE GLOB** (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); prof. dr. dc. Gh. BAIA; dr. ing. Octavian CARARE; ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); prof. dr. dc. David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei; ing. Sonia DIRADURIAN; ing. Trifan FANITĂ; ing. Eugen GRIGORESCU; ing. Nicolae MANTZ; dr. ing. Teodor MARIAN; ing. Iulian MUREȘAN; ing. Lucian ROȘCA; prof. dr. dc. Irimie STAIUCU, membru corespondent al Academiei; dr. ing. Gh. STANCIU; Ion ȘERBAN; ing. Constantin TANASE; ing. Ion TEȘU; ing. Ion TOMA; prof. dr. Sergiu VREJBA.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile postale, prin factorii postali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Știința” București, Oficiul postal nr. 45, str. 13 Decembrie nr. 26, telefon 141516. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

HOTĂRÎRI ALE CONSILIULUI DE MINIȘTRI PRIVIND GENERALIZAREA EXPERIMENTĂRII NOULUI SISTEM DE SALARIZARE ȘI MAJORAREA SALARIILOR ÎN AGRICULTURĂ

(Urmare din pag. 1)

șoară activitatea în cooperativele agricole de producție s-a acordat o creștere medie a salariilor de 20,6 la sută, care asigură o corelare mai bună a salariilor lor cu ale celor care lucrează în întreprinderile agricole de stat.

De majorarea salariilor vor beneficia peste 425 000 de salariați din agricultură ale căror venituri anuale vor fi cu aproximativ 725 milioane lei mai mari față de cele realizate înainte de 1967.

Noul sistem de salarizare ține seama de specificul condițiilor de lucru din agricultură, prevăzând forme elastice de salarizare, care să

cointerezeze mai puternic lucrătorii din acest important sector al economiei naționale în obținerea unor producții sporite de cereale, legume, plante tehnice, lapte, carne, ouă și alte produse atât în sectorul agriculturii de stat cât și în cel cooperatist. Astfel se asigură o legătură mai strinsă a salariilor lucrătorilor din unitățile agricole de stat și ale specialiștilor din cooperativele agricole de producție cu rezultatele muncii lor și ale unității în care își desfășoară activitatea.

Noul sistem de salarizare prevede acordarea salariului corespunzător realizării sarcinilor de producție stabilite.

Ținând seama de condițiile specifice

din agricultură, unde rezultatele complete ale activității productive pot fi cunoscute abia la sfârșitul anului agricol, salariul tarifar al acestor lucrători cuprinde două părți — partea cea mai mare de 80—90 la sută se acordă lunar, iar partea a doua la sfârșitul anului, în raport cu realizarea planului de producție.

Pentru a cointereza pe lucrătorii din fiecare fermă în obținerea unor rezultate cât mai bune, veniturile acestora vor fi nemijlocit legate de rezultatele fermei unde își desfășoară activitatea, independent de rezultatele obținute pe ansamblul întreprinderii agricole.

Veniturile lucrătorilor din întreprinderile de mecanizare a agriculturii — I.M.A. — vor fi condiționate atât de îndeplinirea planului de lucrări exprimat valoric, cât și de realizarea producțiilor planificate la principalele culturi în cooperativele agricole de producție deservite. În acest fel, ei vor fi cointerezați să execute lucrări de calitate cât mai bună și la timpul optim în cooperativele agricole de producție.

În afara salariilor tarifare, lucrătorii din unitățile agricole de stat vor beneficia de premii în cursul anului pentru rezultate deosebite în muncă și de gratificații la finele anului în funcție de depășirea veniturii net pe fermă sau a beneficiilor planificate pe întreprindere. În cazul lucrătorilor din întreprinderile de mecanizare a agriculturii, se pot acorda premii pentru depășirea planului de venituri al întreprinderii. Totodată, li se pot acorda premii pentru depășirea producției planificate la principalele culturi din C.A.P. deservite. Pentru aceasta C.A.P. pot constitui un fond de premii în limita unei cote de până la 20 la sută din volumul producției obținute peste plan la principalele culturi, pentru care I.M.A. efectuează lucrări, cota concretă cât și condițiile de plată a premiilor fiind înscrise în contractele de lucrări ce se încheie între cooperative și întreprinderile de mecanizare.

Hotărârea privind majorarea salariilor în unitățile agricole de stat mai cuprinde reglementări care, ținând seama de condițiile specifice agriculturii, dau conducătorilor de fermă sau de secții unele drepturi mai largi, referitoare la modul de încadrare a salariaților permanenți, modul de plată a personalului sezonier etc.

Hotărârea privind salarizarea specialiștilor agricoli din C.A.P. recomandă Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție să propună consiliilor de conducere ale cooperativei agricole de producție să acorde specialiștilor agricoli din C.A.P. pentru contribuția adusă la realizarea planului cooperativelor o retribuție de 15 la sută din valoarea zilelor de muncă convenite în contractul, iar pentru depășirea sarcinilor de producție o retribuție suplimentară la nivelul celei primite de președinte.

Introducerea noului sistem de salarizare și majorarea salariilor tuturor lucrătorilor din unitățile agricole de stat și a specialiștilor din cooperativele agricole de producție se înscrie pe linia îndeplinirii prevederilor celui de-al IX-lea Congres al partidului, referitoare la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii și ale Hotărârilor Plenarei Comitetului Central al P.C.R. din octombrie 1967, cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare și majorarea salariilor. Aceasta va reprezenta în același timp un puternic stimul pentru salariații din toate unitățile acestui important sector al economiei naționale. În vederea utilizării mai eficiente a bazei sale tehnico-materiale și a forței de muncă pentru obținerea unor producții sporite atât în sectorul vegetal și în cel zootehnic și cu un nivel de rentabilitate mai ridicat, pentru asigurarea satisfacerii într-o măsură tot mai completă a nevoilor de aprovizionare a populației cu produse agro-alimentare, cit și a industriei cu materii prime

BLOC-NOTES

Aspect de la barajul Pallinu, județul Prahova, aflat în plină construcție. Apa lacului de acumulare ce se va crea aici va fi folosită și pentru irigații

Foto: Gh. AMUZA

O DELEGAȚIE DE SPECIALIȘTI ROMANI A PLECAT ÎN S.U.A.

Recent a plecat în Statele Unite o delegație de specialiști români, în frunte cu ing. Angelo Miculescu, prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, care fac o călătorie de documentare în domeniul agriculturii.

Ei vizitează institute de cercetări și unități agricole. La 2 octombrie, delegația a fost primită de ministrul agriculturii al Statelor Unite, C. M. Harting.

MINISTRUL CECOSLOVAC AL AGRICULTURII ȘI INDUSTRIEI ALIMENTARE OASPETE AL ȚĂRII NOASTRE

Marți a sosit în Capitală ministrul — președinte al Comitetului Federal pentru Agricultură și Industrie Alimentară al R.S. Cehoslovace, prof. dr. Koloman Boda, care la invitația președintelui Consiliului Superior al Agriculturii, Nicolae Giosan, vizitează țara noastră. În aceeași zi, oaspetele s-a întâlnit cu președintele și alți membri ai conducerii Consiliului Superior al Agriculturii.

Miercuri, ministrul cehoslovac a plecat într-o călătorie în județele Ilfov și Ialomița.

ÎN ATENȚIA MEDICILOR VETERINARI

Prin H.C.M. nr. 2740/1968 s-a aprobat ca absolvenții învățământului superior veterinar să primească diploma de „doctor-medice veterinar”.

În conformitate cu această Hotărâre, diploma de „medic veterinar” obținută în perioada 1949—1968 este echivalentă cu

diploma de „doctor-medice veterinar”. Ministerul Învățământului a aprobat ca echivalarea diplomelor de „medic veterinar” cu cele de „doctor-medice veterinar” să se facă, la cererea celor interesați, de către conducerea Institutului agronomic, în cadrul căruia a funcționat facultatea absolută.

Pentru echivalare, pe diploma de medic veterinar a solicitantului rectorul va aplica o parafă cu următorul text: „Pe baza prevederilor H.C.M. nr. 2740/1968, prezenta diplomă de „medic veterinar” este echivalentă cu diploma de „doctor-medice veterinar”.

NOI FABRICI DE ÎNGRAȘAMINTE

La Combinatul chimic din Craiova au intrat în funcțiune de curând noile fabrici de acid azotic, amoniac, uree și azotat de amoniu. Prin punerea în funcțiune a acestor noi unități producția combinatului craiovean va ajunge la aproape 1 000 000 tone de îngrășăminte pe an.

PRIN FERTILIZAREA TERENURILOR

În colaborare cu cooperativele agricole, catedra de pedologie din cadrul Institutului agronomic din Timișoara a organizat pe terenurile cu soluri acide și sărăturoase din Cimpia Banatului o serie de centre experimentale, în scopul aplicării rezultatelor obținute prin sporirea fertilității terenurilor slab productive. La cooperativa din Vișag, de exemplu, aplicându-se amendamente calcaroase și alte substanțe fertilizante, recomandate de pedologi, producția de masă verde a sporit de trei ori, obținându-se în acest an, de pe o suprafață de 600 ha pășune, mai mult de 12 000 kg de furaje la hectar.

Producții sporite de masă verde fin, etc. au obținut pe terenuri fertilizate cu praf de calcar, fosfogips și alte amendamente și cooperativele din Găvoajdia, Sălăgețului Nou, Herendestii, Căvăran, Răcăjdia etc. În diferite zone agricole din Banat au fost ameliorate până acum peste 12 000 ha.

Buletin agrometeorologic

În intervalul 30 septembrie — 6 octombrie, în jumătatea de nord a țării, vremea a fost instabilă, cu cerul mai mult noros și cu precipitații temporare. În restul teritoriului, cerul a fost senin, mai ales noaptea și dimineața, iar pe alocuri, la sfârșitul intervalului, s-a semnalat brumă.

Regimul termic diurn a fost, în general, mai scăzut decât în mod obișnuit pentru acest interval. Temperaturile maxime din aer, înregistrate în zilele de 1 și 2 octombrie, au oscilat între 18° și 26°, iar minimele, care s-au produs la 4 octombrie, au fost cuprinse între —2° (la Tg. Săcuieș și Negrești) și 10° (la Sînnicolau). Temperaturile medii din stratul arabil au oscilat în ultima zi între 11° și 16°.

Din ploile căzute în Transilvania, Banat și Moldova au rezultat cantități de apă variind în general între 1 și 10 mm. Cantități peste 10 mm. s-au semnalat cu totul local (11 mm la Făgăraș, Podu-Iloaie și Botoșani, 13 mm. la Caransebeș și Satu Mare, 16 mm. la Zalău, 18 mm. la Arad și 28 mm. la Sibiu).

În jumătatea de sud a țării, deficitul de umiditate din stratul arabil al solului s-a accentuat, ca urmare a insolției intense și a lipsei precipitațiilor.

Tempul probabil pentru intervalul 10—16 octombrie: Vreme în general frumoasă, cu cer variabil la începutul intervalului; apoi cerul se va înnoa treptat și vor cădea ploi slabe începând din sud-vestul țării. Vântul va sufla potrivit, cu intensificări trecătoare, predominând din sud-vestul vestic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 3° și 14°, mai coborâte în depresiuni, iar maximele între 14° și 24°, mai coborâte către sfârșitul intervalului.

În regiunea de munte la peste 1500 m. în a doua parte a intervalului va fi lapoviță și ninsoare.

Lucrările agricole de toamnă reclamă participarea activă a tuturor lucrătorilor de pe ogoare

În plină desfășurare, lucrările agricole specifice toamnei — recoltările și însămînțările — constituie în aceste zile, în mod firesc, preocuparea de maximă importanță a tuturor lucrătorilor din agricultură. Ca urmare a unei mai bune organizări, în ultima săptămînă în majoritatea unităților agricole socialiste ritmul de lucru s-a intensificat, lucru oglindit și de situațiile centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii. Așa cum reiese din aceste date și cum s-a precizat și la teleconferința de luni, pînă la 5 octombrie se recoltase aproape în totalitate floarea-soarelui (99 la sută în întreprinderile agricole de stat și 97 la sută în cooperativele agricole), 47 la sută din suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr și 39 la sută din porumbul cultivat de cooperativele agricole.

Aceste procente înglobează însă, în ele, unele diferențieri între unitățile agricole, care nu au la bază cauze obiective. Există astfel încă mari suprafețe cu floarea-soarelui nerecoltate în județele Vaslui, Tulcea, Botoșani, Satu Mare, Bihor, Buzău. Deoarece orice întîrziere mărește pericolul pierderilor de recoltă prin scuturare, lucrarea trebuie încheiată peste tot pînă la sfîrșitul acestei săptămîni. În toate județele, dar mai ales în județul Covasna, unde acțiunea se află abia la început, este necesară intensificarea recoltării sfeclei de zahăr, respectîndu-se neapărat graficele întocmite.

În ceea ce privește porumbul, cu toate realizările bune dintr-o serie de județe — Ilfov, Olt, Dolj, Teleorman, unde pînă la 5 octombrie cooperativele agricole recoltaseră 57—66 la sută din totalul suprafețelor — ritmul mediu înregistrat de numai 23 000 ha pe zi este considerat ca nesatisfăcător. Situația apare mai îngrijorătoare în județele Sibiu, Suceava, Maramureș, Cluj, Brașov, Neamț, unde lucrarea este abia la început. Și la alte culturi se manifestă, în unele județe, rămîineri în urmă păgubitoare pentru recoltă și pentru unitățile agricole: sînt astfel mult întîrziate recoltarea orezului și a tutunului, precum și treieratul inului de ulei (în județele Bacău, Hotoșani, Mehedinți, Neamț, Vaslui etc.). Toate aceste acțiuni se cer urgentate și terminate cît mai grabnic pentru ca venirea ploilor să găsească întreaga recoltă pusă la adăpost.

Buna organizare a recoltărilor condiționează nu numai evitarea pierderilor de producție ci, totodată, desfășurarea în ritm susținut a lucrărilor de pregătire a terenurilor și încadrarea însămînțărilor de toamnă în perioada stabilită ca optimă în fiecare zonă.

Însămînțările nu se desfășoară, însă, peste tot în ritmul necesar. În timp ce cooperativele agricole din județele Galați și Brăila au terminat semănatul grului, în județele Sibiu, Covasna, Constanța, Caraș-Severin, Harghita, Maramureș rezultatele se află cu mult sub media pe țară, care la începutul acestei săptămîni era de 69 la sută în I.A.S. și de 61 la sută în C.A.P.

Mai sînt puține zile și perioada optimă pentru semănatul păioaselor se încheie. Se cer deci, depuse, zi și noapte, eforturi susținute pentru ca semănatul grului și al celorlalte culturi să se desfășoare neîntreput, astfel încît lucrarea să se termine la timp, respectîndu-se totodată toate cerințele de calitate care condiționează o producție maximă.

Stadiul însămînțării grului în cooperativele agricole la data de 5 octombrie

Zile de octombrie, zile de intensă activitate pe ogoare. Înzecindu-și eforturile, lucrătorii din I.M.A., I.A.S., țărani cooperatori se străduiesc să strîngă la timp și fără pierderi rodul acestor toamne, să efectueze în bune condiții semănatul păioaselor.

Datele statistice arată însă că între unele județe și chiar unități agricole, cu condiții asemănătoare, continuă să se mențină un mare decalaj în ceea ce privește recoltarea culturilor timpurii și semănat. Această concluzie s-a desprins și din recentul raid întreprins în județele Constanța și Vaslui.

„Sîntem la cooperativa agricolă din Cobadin, județul Constanța. Este o zi de toamnă plăcută, desebit de prielnică muncilor agricole. Pe cîmp, alături de mecanizatori și țărani cooperatori îi întîlnim pe tovarășii Sabri Emuria, președinte, și Vasile Marinescu, inginerul agronom. Recoltatul porumbului este în toi. Toamna aceasta — ne spune președintele cooperativei agricole — a fost darnică cu noi. Pe unele tarlale, la echipa condusă de Maria Frăcea, bunăoară, porumbul a dat peste 1 vagon de știuleți la hectar. Am mobilizat toate forțele astfel ca, paralel cu recoltatul culturilor de toamnă, să efectuăm și semănatul.

Și în alte părți ale județului am întîlnit același interes față de efectuarea în condiții optime a tuturor lucrărilor agricole. Dovedind spirit organizatoric, țărani cooperatori din Agigea și Nuntași, de pildă, au reușit să elibereze și să pregătească din timp terenul destinat păioaselor de toamnă, fiind aproape gata cu semănatul lor.

Cuvinte de laudă se pot spune și despre unele unități agricole din județul Vaslui. La cooperativa agricolă din Costești, unde am făcut un scurt popas, se semănau ultimele hectare din cele 1 050 rezervate culturii grului de toamnă. Tractoarele și mașinile agricole, atelajele lucrau ca „ceasul”. Semănatul păioaselor a fost terminat și la cooperativele agricole din Pochidia, Murgeni, Albești, Mălușteni, Tutova și altele.

În cursul raidului nostru am întîlnit însă,

RAID-ANCHETĂ ÎN JUDEȚELE CONSTANȚA ȘI VASLUI

Forțele de lucru sînt insuficient folosite atît la recoltat, cît și la semănatul grului

În ambele județe, și aspecte contrarii celor arătate mai sus. Din păcate, ele sînt numeroase, fapt care dovedește insuficiența preocupare atît a direcției agricole județene, cît și a unor unități, pentru folosirea integrală, cu randament maxim, a mijloacelor și forțelor de lucru. Să exemplificăm. La cooperativa agricolă din comuna Pietroșani, județul Constanța, pînă zilele trecute recolta de porumb fusese strînsă de pe numai 180 ha din cele 700 planificate. Forțe de muncă există suficiente, dar conducerea cooperativei nu se interesează de mobilizarea lor.

Nici mijloacele mecanizate nu sînt folosite așa cum trebuie. Astfel, la ferma nr. 1 (șef de fermă ing. Ion Butoi), aparținînd I.A.S. Independența, din același județ, recoltatul porumbului se desfășura cu multă încetineală, din cauza slabei organizări a muncii celor ce mînuiesc cele 3 combine CT-2R și a defecțiunilor ivite în timpul lucrului.

Analiza noastră ne-a dat ocazia să constatăm și alte fapte care dovedesc o gravă neglijență din partea specialiștilor, a conducătorilor unor ferme de staț sau cooperative agricole. Duminica trecută, deși timpul era bun de lucru, la cooperativa agricolă din Bogdana, județul Vaslui, trei semănători se „olihneau” la marginea unei tarlale. Se terminase semănatul? Nicidecum. Conducerea cooperativei raportase recent, la județ, că din suprafața de 500 de ha destinate culturii grului de toamnă fuseseră semănaute doar 200 hectare. Tractoristul Mihai Gavrilă cu care am stat de vorbă a motivat inactivitatea sa

prin lipsa de sămînță. E apt adevărat, deoarece întorcîndu-ne la sediul cooperativei am găsit un grup de cooperatori care abia atunci triorau sămînța. Un fapt similar s-a petrecut la cooperativa agricolă din Munteni, unde mecanizatorul Dumitru Bîrlădeanu a așteptat ore în șir cooperatorii care trebuiau să lucreze pe semănătoare. La ora 10 dimineața, nici brigadieră Maria Istrate, nici președintele Ștefan Bălan, nici inginerul Mircea Perju nu-și făcuseră apariția pe cîmp. La ferma Crasna, aparținînd I.A.S. Vaslui, am găsit aproape de ora prinzului, trase la marginea tarlalei, cîteva combine de recoltat care nu lucraseră deloc lipsind muncitorii care trebuiau să le deservesc; aceasta, în timp ce pe o suprafață de 20 ha plantele de soia așteaptă să fie recoltate. Șirul unor astfel de exemple ar mai putea fi continuat.

Raidul-anchetă întreprins a scos în evidență faptul că în ambele județe există posibilități pentru intensificarea recoltatului și încheierea cît mai grabnică a însămînțărilor de toamnă. Organele agricole județene, conducerea I.A.S. și ale cooperativele agricole trebuie să dovedească, în aceste zile, mai multă operativitate în coordonarea și îndrumarea campaniei. Un accent deosebit trebuie pus pe utilizarea cu randament maxim a tractoarelor, combinelor și semănătorilor, a tuturor mijloacelor mecanice cu care sînt dotate I.M.A. și I.A.S.

Nicolae
CONSTANTIN
Gheorghe
ANGHELACHE

ANOMALII ÎN RECEPȚIONAREA SFECLEI DE ZAHĂR

În prezent, în unitățile cooperative din județul Bihor recoltarea sfeclei de zahăr este în toi. Din păcate, această lucrare a fost perturbată de anumite anomalii ivite la Fabrica de zahăr Oradea.

La sfîrșitul lunii august s-a început recoltatul în numeroase unități, însă acesta s-a făcut sporadic, întrucît sfecla nu ajunsese la deplină maturitate. Amenințată cu stagnarea, fabrica a telegrafiat în 2 septembrie unităților furnizoare și a cerut, totodată, Uniunii județene Bihor a cooperativele agricole să impulsioneze recoltarea sfeclei. Unitățile în cauză au înțeles acest lucru și au început recoltarea cu forțe sporite. Rezultatul a fost că, pînă la 20 septembrie, s-au recoltat aproape 50 000 de tone. Însă capacitatea fabricii și a bazelor de recepție n-au

permis recepționarea integrală a acestei cantități. Ca urmare, mai mult de jumătate din sfecla de zahăr recoltată a rămas pe cîmp.

Ce s-a întîmplat de fapt? De această dată, cooperativele livrau zilnic 2 400 de tone, conform graficului, dar fabrica nu putea să preia decît 1 600 de tone. Pentru a ieși din impas, la 13 septembrie fabrica a trimis telegrame unităților furnizoare prin care li se cerea să nu mai livreze sfeclă. Astfel, cooperativele agricole „Drapelul roșu”-Salonta, Cheresig, Girișul de Criș, Sintandrei și altele au rămas cu stocuri importante de sfeclă neridicate. Ca urmare, cooperativele agricole producătoare de sfeclă de zahăr au înregistrat o pierdere importantă atît din cauza degradării pe cîmp a recoltei cît și prin pierderea sporului de 50 la sută la tonă pentru recoltarea timpurie. Întreprinderea se face vinovată de întîrzierea deschiderii bazelor de recepție de la Cefa, Dioșig, Marghita, Șoim-Beiuș și altele, care au o capacitate totală de 32 000 de tone.

Față de cele semnalate, se impune luarea unor măsuri cît mai eficace.

D. BĂLAN

FĂRĂ TERGIVERSĂRI!

Că în destule cooperative agricole din țara noastră se înregistrează uneori deficiențe în întreținerea sau stringerea recoltelor din cauza lipsei de brațe de muncă, nu e un secret. Uneori însă greutățile respective sînt provocate de însăși conducerea unităților respective care, în loc să aplice cu fermitate statutul cooperativei agricole de producție, dimpotrivă, încurajează deplasarea forței de muncă în sectoare cu totul străine intereselor obștești. Așa au procedat în unele cazuri — ne scrie corespondentul nostru Ion DRĂGUȚ din Craiova — președinții cooperativele agricole din Bariera Vilcii, Șimnic și Bucovăț — situate în imediata apropiere a orașului Craiova — care, cu o uimitoare „larghețe”, au acordat unor cooperatori adevărînte potrivit cărora n-ar fi nevoie de munca lor, deși numeroase lucrări sînt întîrziate în aceste unități.

Rămăși membri cooperatori (cu loturi în folosință, bineînțeles!) unii din „cei cu adevărînte” s-au transformat imediat în camionagii, în Craiova. Procurîndu-și cîte doi și chiar patru cai și căruța, ei pot fi văzuți la depozitele de lemne, de mobile etc., tocîndu-se ore întregi cu clienții apoi circulînd pe străzi nestingheriți, deși în unele cazuri nu posedă măcar autorizații fiscale (conform cărora trebuie să plătească și impozit asupra unor asemenea venituri...). Rămîine, așadar, ca un semn de întrebare ușurința cu care se acordă, îndeosebi în unitățile agricole din preajma orașelor, dezlegări „oficiale” de la lucru, adică „adeverințe” conform cărora „întreprinzătorii” își pot vedea nestingheriți de alte treburi, deși cele ale cooperativei în cauză reclamă urgetă mîna de lucru.

Credem că e cazul ca uniunile județene ale cooperativele să vegheze în mai mare măsură la astfel de aspecte și, bineînțeles, „să-și spună cuvîntul”, fără nici un fel de tergiversări.

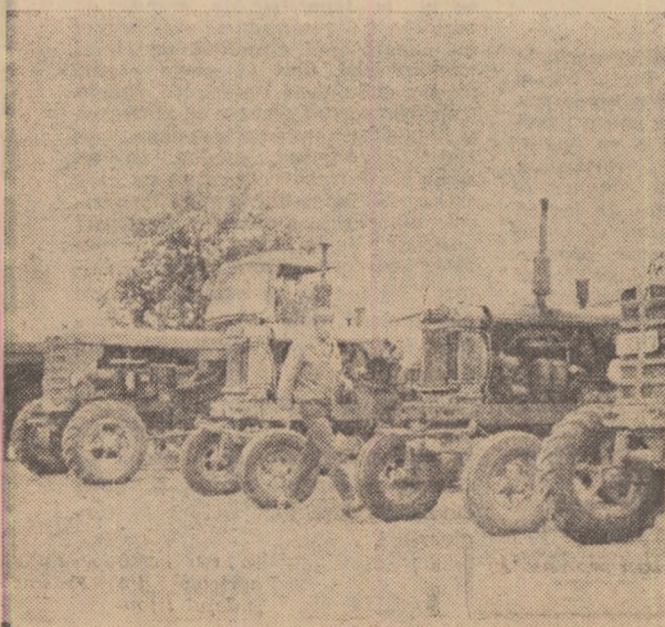
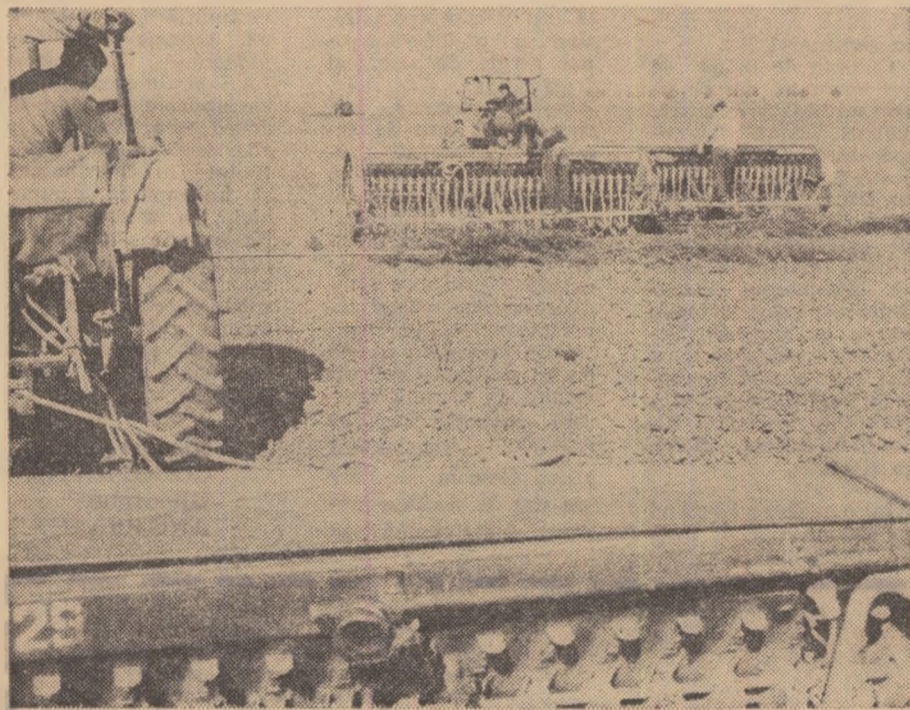
I. ALEXANDRU

Recoltatul perumbului, cu combinele, la I.A.S. Urziceni, județul Ilfov

La cooperativa agricolă din Cătunu, județul Dimbovița, se anunță o recoltă bună de sfeclă de zahăr. Președintele cooperativei, Gheorghe Petrescu, și inginerul Nicolae Oprijoiu se consultă asupra măsurilor ce trebuie luate pentru buna valorificare a producției

Sămînța nouă de grâu, sub brazdă! Aspect de campanie de la I.A.S. Movila Vulpilor, județul Prahova

În loc să lucreze, mai mult stau. Astfel se potrec lucrurile la C.A.P. Lungulețu cu tractoarele secției conduse de C. Dumitrescu, de la I.M.A. Titu, județul Dimbovița.

Fotografii: C. DUMITRU

ZIUA RECOLTEI

În piața Obor

(Urmare din pag. 1)

După vizitarea expoziției, înalții oaspeți au luat parte la o însuflețită adunare populară, desfășurată pe platoul central al pieței. Adunarea a fost deschisă de tovarășul Vasile Vilcu care, subliniind multiplele semnificații ale „Zilei recoltei”, a arătat, printre altele, că țărănimea cooperatistă vede în programul Partidului Comunist Român, în Directivele celui de-al X-lea Congres al partidului, expresia intereselor sale vitale, a năzuințelor și aspirațiilor sale spre o viață tot mai îmbelșugată, propriul său program de muncă și de luptă și că ea este hotărâtă să urmeze neabătut calea arătată de partid.

Președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție a evidențiat apoi unitățile care au obținut cele mai bune rezultate în cadrul concursului pe țară organizat de U.N.C.A.P., la cultura grâului.

Pe primul loc s-a situat în acest an cooperativa agricolă „Ho Și Min” din comuna Dor Mărunt, județul Ialomița, care a obținut de pe 743 ha cultivate o producție de 4203 kg de grâu la ha. Pe locul II s-a clasat cooperativa agricolă de producție „Victoria Socialismului” din comuna Gîrbovi, județul Ilfov, care a realizat pe cele 800 de hectare cultivate cu grâu cîte 3829 kg la ha. Locul III a fost ocupat de cooperativa agricolă din comuna Grindu, județul Ialomița, pentru realizarea unei producții medii de 3721 kg de grâu la hectar, de pe 705 ha cultivate.

La adunare au mai luat cuvîntul Constantin Popa, președintele cooperativei agricole „Ho Și Min” din comuna Dor Mărunt, județul Ialomița, ing. Emil Bădescu, directorul I.M.A. Gîrbovi, județul Ilfov, ing. Ioan Toma, directorul I.A.S. Prejmer, județul Brașov, ing. Agripina Alexandru, de la C.A.P. Goicea Mare, județul Dolj, Ion Voichița, mastru la Uzinele „Semănătoarea” — București. Impărtășind din experiența acumulată de unitățile din care fac parte, vorbitorii și-au exprimat, totodată, hotărîrea lor fermă de a munci cu și mai mult eelan pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid în vederea continuiei dezvoltării a agriculturii.

Primit cu puternice aplauze a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. „Sărbătorind „Ziua recoltei” — a subliniat secretarul general al partidului — se cuvine să ne amintim de faptul că sîntem în anul al 20-lea de la începerea cooperativizării. Putem spune astăzi că drumul arătat de partid s-a dovedit în întregime just, agricultura noastră cooperatistă obținînd an de an producții tot mai mari. Experiența adeverește că numai marea gospodărie socialistă poate realiza producții agricole sigure, poate permite creșterea veniturilor țărănimii, cît și ridicarea avuției generale a țării, bunăstarea întregului popor”.

Referindu-se în continuare la puternicul sprijin pe care partidul și statul îl acordă agriculturii, în tractoare, mașini agricole, îngrășăminte chimice etc., tovarășul Nicolae Ceaușescu a scos totodată în evidență că, cu toate rezultatele bune obținute de unitățile agricole de-a lungul anilor, în cadrul acestora se mai manifestă încă o seamă de lipsuri, de neajunsuri, care fac ca, pe ansamblul agriculturii, producțiile vegetale și animale să nu se situeze la nivelul posibilităților existente. Secretarul general al partidului a atras în mod deosebit atenția asupra necesității organizării și realizării în cele mai bune condiții a lucrărilor agricole de toamnă, a folosirii integrale a timpului de lucru, a creșterii răspunderii marii armate de aproape 30 000 de specialiști agricoli pentru buna desfășurare a procesului de producție, pentru asigurarea unor semințe de înaltă productivitate și ameliorarea raselor de animale. Deosebit de sugestive au fost comparațiile făcute între recoltele obținute de unitățile frunțate și nivelul producțiilor medii realizate pe țară — fapt care dovedește rezervele imense nevalorificate încă de agricultură. „Numai unind eforturile industriei, ale organelor agricole, ale țărănimii, ale specialiștilor — a spus în continuare vorbitorul — vom putea rezolva într-un timp scurt marile probleme ale dezvoltării agriculturii noastre, vom putea obține recolte mari, care să asig-

gure din belșug aprovizionarea populației, să contribuie la creșterea avuției naționale, la înfăptuirea programului general de dezvoltarea socialistă a patriei noastre”.

În încheierea cuvîntării sale, secretarul general al partidului s-a referit la unele aspecte privind politica externă a partidului și guvernului țării noastre.

Adunarea populară din piața Obor a luat sfîrșit într-o atmosferă plină de însuflețire, cei prezenți manifestîndu-și și cu acest prilej atașamentul profund față de Partidul Comunist Român, față de politica internă și externă a partidului și statului, care corespunde intereselor vitale ale întregului popor.

Pe ogoare

(Urmare din pag. 1)

i-am găsit lucrînd pe tractoriștii Stere Sultan și Mihai Militaru, Ștefan Borcan, Ion Rusu și Ștefan Lupu de la I.M.A. Sîlpu, sprijiniți de mecanicul de întreținere Gheorghe Tabără.

Faima de buni gospodari nu și-au dezmințit-o nici cooperatorii din Goicea Mare, județul Dolj, care de „Ziua recoltei” au terminat semănatul pe cele 600 ha destinate păioaselor.

— Și la noi condițiile climatice din acest an n-au fost dintre cele mai bune — ne spune Dumitru Dinșor, președintele cooperativei. Cu toate acestea, prin muncă harnică, din zori și pînă-n noapte atunci cînd e nevoie, prin lucru de calitate, am reușit să scoatem producții bune la hectar: 2100 kg la floarea-soarelui, 4500 kg boabe la porumb, 30 tone la sfecla de zahăr, mai bine de trei vagoane la roșii.

Satisfacție pentru roadele muncii am întîlnit și în alte unități. Ferma nr. 6 a I.A.S. Buzău a realizat în acest an, la porumbul irigat, 8000 kg boabe la hectar, iar la lucernă, 52000 kg de masă-verde. În legumicultură, după cum ne-a informat ing. Victor Smitz, șeful fermei, planul la produsele destinate exportului a fost depășit cu 60 la sută.

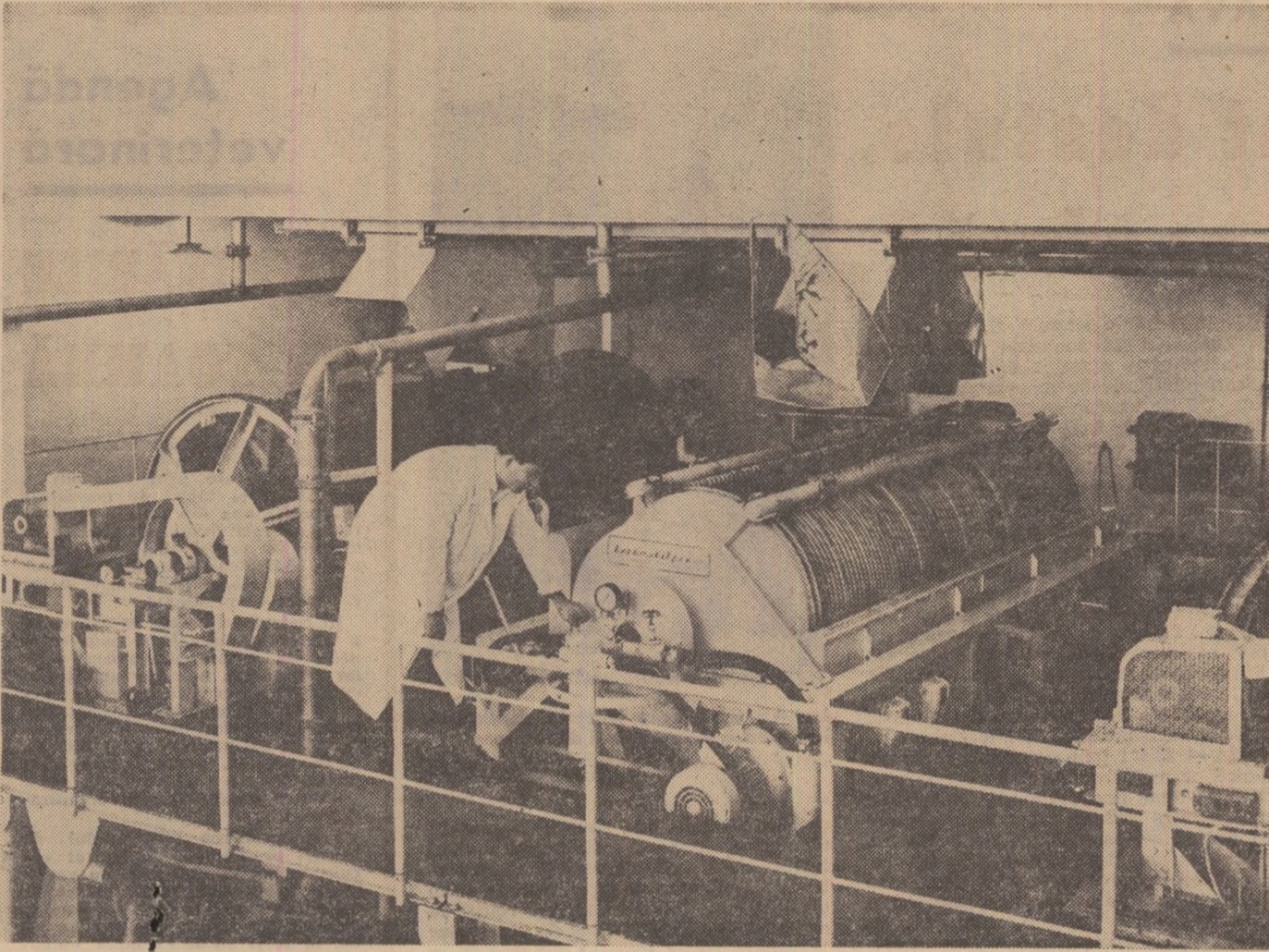
Pentru „Ziua recoltei” I.A.S. Buzău a trimis în magazinele Gostat din diferite orașe mai mult de 60 tone de legume de cea mai bună calitate.

Aflată în plin sezon de recoltare a strugurilor și de vinificație, activitatea era, la I.A.S. Tòhani, județul Prahova, de „Ziua recoltei” în plină desfășurare. Pe inginerii Mihai Vidrașcu (despre care merită să consemnăm faptul că zilele trecute, susținînd examenul de stat l-a luat cu nota maximă), de la ferma industrială, și Dragoș Pîlon, șeful fermei nr. 7 Fințești, i-am întîlnit la centrul de vinificație de la Săhăteni. De dimineață și pînă în jurul prînzului, numai de la ferma amintită fuseseră recoltate și transportate peste 30 tone de struguri. Adăugate la cantitățile culese anterior, ferma reușise pînă la data amintită să predea 900 din cele 1250 tone de struguri cît are ca sarcină de plan. Dar, recoltatul este încă în toi.

Într-o agricultură modernă mecanizarea are un rol hotărîtor. Așa se și explică prezența masivă a tractoriștilor în aceste zile pe ogoare. Dorind să întîmpine sărbătoarea din prima duminică din octombrie cu cele mai bune realizări, mecanizatorii de la I.M.A. Vișina, județul Olt, au stabilit ca săptămîna premergătoare „Zilei recoltei” să fie săptămîină record. În perioada respectivă ei au realizat un volum de lucrări echivalent cu un venit de 1,5 milioane de lei. Trebuie spus că această unitate se menține în fruntea plutonului participantelor la întrecerea socialistă ce se desfășoară între unitățile agricole din județ, ca răspuns la chemarea lansată de organizația de partid a județului Timiș.

Alături de cooperatori, de lucrătorii din I.A.S. și I.M.A., „Ziua recoltei” a fost sărbătorită prin muncă avîntată și de constructorii de pe diferitele șantiere. Un exemplu din multe altele. Pe malul Jiului, în vecinătatea Termocentralei din Craiova, i-am întîlnit duminică la lucru pe buldozeriștii și screperiștii șantierului Nr. 605 al Întreprinderii 6-Constructivă. Ei nivelau terenul pe zeci de hectare destinate complexului de sere-legumicole ce se va ridica aici în viitorul apropiat.

Em. ALBULESCU
P. VOICAN

Combinatul vincol de la Valea Călugărească, județul Prahova, este în plină activitate

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

UDAREA DE TOAMNĂ A GRÎULUI — METODĂ SIGURĂ DE SPORIRE A PRODUCȚIEI

Seceta din toamnă cauzează griului, prin răsărirea neuniformă și întârziată sau chiar prin nerăsărirea sa pînă la venirea iernii. La rîndul ei, lipsa de apă din perioada formării paiului și înspicării diminuează recolta, reducînd numărul de boabe în spic precum și masa a o mie de boabe. Singurul remediu pentru înlăturarea celor două neajunsuri este irigarea.

Prin irigare, producția de grîu a putut fi considerabil sporită, realizîndu-se, în experiențele executate la I.C.C.P.T.-Fundulea și la stațiunile experimentale Brăila și Mărculești (Jegălia), în medie pe 5—6 ani, sporuri de recoltă de 24—37 la sută sau 980—1350 kg/ha.

În zona mai umedă, unde se găsesc amplasate stațiunile experimentale Șimnic-Craiova, Aradul Nou și Caracal, irigarea grîului a dus la obținerea unor sporuri de recoltă mai moderate, de 8—9 la sută sau 290—320 kg/ha. Chiar și în aceste condiții însă, în toamnele secetoase aportul irigației în sporirea recoltei a fost mult mai mare.

Grîul de toamnă are nevoie de o udare — toamna și de 1—3 udări — primăvara, în perioada împăierii-înspicăturii.

Cercetările executate au arătat că, în majoritatea anilor, udarea de toamnă are o importanță deosebită. Prin aplicarea udării, după semănat, se asigură umiditatea necesară în sol pentru răsărirea uniformă a grîului, pentru creșterea și dezvoltarea lui viguroasă în toamnă. Apa administrată prin irigarea de toamnă mărește și rezerva de umiditate a solului.

Din experiențele în care au fost comparate mai multe regimuri de irigare a reieșit că fiecare milimetru de apă dată grîului, prin irigare în toamnă, a sporit recolta cu 14—15 kg de boabe/ha. Această valoare s-a redus la 9—10 kg boabe/ha, la un mm de apă, atunci cînd grîul a fost udat și în primăvară. Totuși, în primăverile secetoase iriga-

rea constituie o necesitate la cultura grîului. Recolta maximă s-a obținut la grîul care a fost irigat pînă la înspicare astfel ca umiditatea solului, pe 80 cm adîncime, să nu scadă sub 65—80% din capacitatea de cîmp pentru apă a solului.

În această toamnă, datorită ploilor căzute în cursul verii rezerva de umiditate a solului este destul de ridicată fiind, la Fundulea de exemplu, pe 80 cm adîncime, de 80% după porumb, 70—75% după soia, iar după sfeclă de zahăr, de 70% din capacitatea de cîmp. Totuși, uscarea stratului superficial al solului poate îngreuna executarea lucrărilor de pregătire a terenului și realizarea unui pat germinativ corespunzător.

tor. Pentru a ușura executarea acestor lucrări este necesar să se reumezească solul, realizînd, prin aspersiune, o udare ușoară de 400 m³/ha. După svîntarea suficientă a solului se creează posibilități pentru pregătirea unui pat germinativ de bună calitate.

Indiferent de condițiile în care s-a pregătit terenul pentru semănat irigarea constituie un mijloc important pentru realizarea unei culturi încheiate. Udarea de răsărire a grîului, executată după semănat s-a dovedit a fi de o deosebită însemnatate. Această udare umezește stratul de la suprafața solului. Sămînța va avea umiditate suficientă, asigurîndu-se astfel încolțirea rapidă și răsărirea aproape integrală. Plantele vor putea intra în iarnă înfrățite, întărite și adînc înrădăcinate.

Udarea de răsărire se va da prin aspersiune asigurînd 50—70 mm/ha (500—700 m³/ha) apă în cîmpia din sudul țării și 30—50 mm/ha (300—500 m³/ha) în cîmpia din sud-vest. În cazul cînd a fost necesar să se irige și la pregătirea terenului, udarea de răsărire se va reduce la 30—40 mm (300—400 m³).

Cultura irigată a grîului asigură condiții pentru o rațională exploatare a suprafețelor amenajate pentru irigat, permițînd o mai echilibrată folosire a apei cît și a tractoarelor și mașinilor agricole. În același timp se mărește posibilitatea de a semăna culturi duble după grîu, ceea ce contribuie la îmbunătățirea bazei furajere sau la obținerea unei a doua recolte de boabe.

Dr. Gherghie ȘIPOȘ
I.C.C.P.T. Fundulea

NOTĂ

Luați-o, că-i bună...

Stăm de vorbă cu in-ginera Maria Morlova, de la cooperativa agricolă din Drăgănești-Vlașca, despre rezulta-tele obținute în acest an, pe cele 100 de hectare cultivate cu legume. Venind vorba, între altele, și de cele 10 hectare re-partizate culturii de praz, interlocutoarea ne spune cu năduf:

— Am solicitat „Agrosem”-ului, avînd deja o experiență negativă cu sămînța, material sădi-

tor de bună calitate, in-dicînd soiul Cămuș, care în condițiile solului nos-tru a dat rezultate bune. Dar, am primit sămînța din soiul „Carentan” pe care am refuzat-o. To-varășii de la „Agrosem” au insistat totuși: „Luați sămînța că-i bună, v-am expediat 50 de kilogra-me. Alțeva nu vă dăm”.

În această situație am luat măsuri riguroase de pregătire a terenului, am fertilizat de două ori solul cu azotat de amo-

niu și sare potasică, am executat irigația „ca la carte”, prașitul la fel... Și, totuși, prazul s-a dezvoltat extrem de slab. În loc de 10 000 kg la hectar cît prevăzu-sem, abia recoltăm a-cum 3 000 de kilograme. Iar în situația noastră sint mai toate coopera-tivele agricole din jude-țul Teleorman...

Ce ție-e și cu asigură-rile unor specialiști de la Agrosem...

Ion DRINCU

LA C. A. P. FRĂSINET-ILFOV

Cultura cepei direct din sămînța aduce însemnate venituri

Printre unitățile care au obținut anul acesta rezultate bune la cultura cepei din sămînța se numără și coopera-tiva agricolă din Frăsinet, județul Ilfov. Experiența unității noastre a demonstrat că printr-o agrotehnică adecvată, prin muncă perseverentă, cultura cepei din sămînța poate da producții ridicate și mult mai economice decît la cea provenită din ar-pagic.

Cooperatorii din Frăsinet au culti-vat ceapă din sămînța și în 1968, dar rezultatele n-au fost cele așteptate. Era prima noastră încercare de acest fel. N-am obținut producția planifi-cată ci abia 8 000 kg la hectar. Am făcut o greșală. N-am asigurat din timp utilajele pentru irigat, din care cauză udarea de aprovizionare n-a putut fi făcută la timp, deși condiții-le climatice o impuneau.

În anul acesta putem spune că am respectat mai bine complexul de mă-suri agrotehnice cerute de această cultură. Cele 16 hectare au fost semă-nate pe un teren amplasat lingă sur-sa de apă, avînd din vreme pregătite toate instalațiile și agregatele de udat. Toamna am făcut arătura adîncă, odată cu care au fost încorpo-rate în sol 300 kg de superfostat la ha. Primăvara, odată cu discuitul tere-nului în vederea semănatului am mai administrat 150 kg de azotat de amo-niu la hectar. Terenul a fost discuit de două ori și nivelat.

Semănatul l-am făcut cu mașina Saxonia, folosind 8 kg de sămînța la hectar, la distanța de 25 cm între rînduri. Adîncimea de îngropare a seminței, 2 cm. N-am mai dat udarea de aprovizionare deoarece n-a fost nevoie. După ce plantele au răsărit, am aplicat o udare, cu aspersorul, folosind o normă de 200 mc/ha. În timpul perioadei de vegetație am dat, în total 5 udări (cu o normă de iri-gare de 1 000 mc/ha) și 5 prașile. În plus, înainte de al treilea udat, am mai administrat, ca îngrășămint suplimentar, 80 kg azotat de amoniu la hectar. N-am scăpat din vedere nici tratamentele împotriva manei. Cînd cultura de ceapă a avut 2—3 frunze am efectuat răritul.

Trebuie să fac o precizare și anu-me că n-am efectuat lucrarea amînțită așa cum trebuie; în loc să rîrim la 6-8 cm, pe rînd, așa cum indică tehnologia acestei culturi, am lăsat, pe unele por-țiuni plantele mai dese, la 4—6 cm. Din această cauză ele s-au dezvoltat neuniform, existînd în lan mari variabi-lități. Cu toate acestea, producția rea-lizată a întrecut așteptările noastre. Recolta medie a depășit 16 000 kg la ha, fiind de două ori mai mare decît cea planificată.

Un fapt este cert. Cooperatorii noștri au avut prilejul să se convingă de avantajele economice ale acestei culturi legumicole. Sămînța, bună-oară, ne-a costat 640 de lei, față de circa 5 000 de lei cîți ar fi fost necesari în cazul culturii cepei prin arpa-gic. De asemenea, prin valorificarea producției de ceapă realizăm anul acesta venituri sporite care întrec cu mult pe cele planificate.

După părerea mea, putem obține la ceapa cultivată din sămînța produc-ții și mai bune; consider că dacă vom da atenție mai mare fertilizării, folosirii gunoiului de grajd și îngrășămintelor chimice, răritului și celor-lalte măsuri agrotehnice vom putea realiza în anii viitori peste două va-goane ceapă uscată la hectar. De alt-fel, consiliul de conducere al coopera-tivei noastre a hotărît să extindă în a-nul viitor suprafața cultivată cu ceapă din sămînța la 25 de hectare.

Nicolae PETRESCU
inginer la cooperativa
agricolă din Frăsinet-
județul Ilfov

ÎN JUDEȚUL SUCEAVA

Furaje sînt destule. Dar de ce nu se adună?

Crescătorii de animale prin tradiție, agricultorii din județul Suceava știu bine ce înseamnă asigurarea unei baze furajere îndestulătoare. Și, de altfel, în această parte a țării există un valoros fond de pășuni și fînețe naturale; se cultivă suprafețe întinse cu plante de nutreț.

În condițiile anului în curs, s-a dezvoltat o bogată vegetație, încît pe bună dreptate se poate spune că „pînă și paiele rezultate de la culturile de cereale sînt ca... finul”. Unii gospodari, procedînd din vreme la strînsul furajelor, se prezintă acum cu depozitele pline și pot să se ocupe în voie de finalizarea celorlalte lucrări agricole la ordinea zilei. Din rîndul acestora se detașează cooperatorii din Plopeni. Ca și în alți ani, ei au depozitat în apropierea sectorului zootehnic mari cantități de finuri și paie. Totodată, ei au însilozat 1500 de tone de furaje, cu 500 tone mai mult decît își prevăzuseră în plan.

Aceiași grijă față de hrana animalelor pe timpul stabulației au manifestat și cooperatorii din Milisăuți, Șerbăuți, Verești, Hîntăști, Fintina Mare și din alte localități. Încă de pe vremea secerișului și treieriișului, locuitorii din Milisăuți puteau fi înfîlșiți lucrînd cu intensitate la recoltarea, transportul și depozitarea finurilor. Tot de pe atunci, mai precis de prin august, ei au trecut la însilozarea furajelor, așa încît, de mai multă vreme, aici s-a asigurat necesarul de nutrețuri. Acum, în continuare, sînt valorificate surplusurile.

Cu totul altfel stau lucrurile în cooperativele agricole din Drăgoiești, Zaharești și Vicovul de Jos, în care, pînă la data de 2 octombrie, nu s-a însilozat nici o tonă de nutreț. Este drept, „planul” de la Vicovul de Jos ar putea fi

îndeplinit într-o singură zi, iar cel de la Zaharești în două-trei zile. Numai că acest plan a fost stabilit doar de „ochii lumii”. 40 de tone în prima unitate, 150 de tone în cea de a doua, față de 400—420 de tone cit și-au prevăzut cooperativele vecine din Liteni și Stroești, unde, de altfel, planul a și fost îndeplinit, arată cît se poate de clar ce fel de planificare s-a făcut la Vicovul de Jos. În mod firesc se pune întrebarea: cum au admis organele agricole stabilirea unor astfel de planuri din moment ce efectivele de animale sînt în general aceleași? Oare la Drăgoiești și Vicovul de Jos ca și în alte locuri, nu este ce să se însilozeze? Nicidecum! Furaje sînt destule peste tot! Dar, cine să le adune dacă factorii de răspundere nu organizează și nu dirijează acțiunea?

Dacă ne luăm după cifrele globale pe județ — 28 461 tone de nutreț însilozat, adică peste 85 la sută din plan — realizările apar mulțumitoare. Dincolo de aceste cifre însă, se nasc, după cum am și arătat, serioase semne de întrebare. Este de adăugat că numai în 20 din cele 95 de cooperative agricole, existente în județ, planul de asigurare a furajelor a fost îndeplinit integral. Aceasta nu poate însă acoperi starea de lucruri criticabilă în alte 19 unități unde asemenea acțiuni sînt mult rămase în urmă. La drept vorbind situația existentă în majoritatea cooperativei nu este de natură să liniștească organele agricole.

Săptămîna trecută, la cooperativele agricole din Mihoveni, Scheia, de pe teritoriul municipiului Suceava nu numai că nu se trecuse la însilozat, dar nici spațiile necesare nu erau pregătite. Cooperatorii din Mihoveni nu scosese încă de la reparat tocătoarea trimisă din toamna trecută la I.M.A. Salcia

La I.A.S. Gîrla Mare, județul Mehedinți, se însilozază mari cantități de furaje

Foto: Gh. AMUZA

deși, după cum ne spunea inginerul Gheorghe Lupașcu, directorul acestei întreprinderi, mașina este pusă în stare de funcționare de astă iarnă. În timp de 8 zile la Mihoveni nu s-a reușit să se însilozeze decît 24 tone de nutreț, iar la Scheia, 50 de tone. O cooperativă agricolă cum este cea din Bălăceana, ale cărei animale au avut de suferit în iarna trecută din cauza lipsei de furaje, nu dă atenție nici acum asigurării cantităților necesare de nutrețuri.

La fel se prezintă lucrurile și la Rădăuți, Băișești, Fintinele, Liteni, Salcia, Botoșana etc. Pe unele tarlale ale cooperativei agricole din satul Sfîntu Ilie pșiele stau și acum în grămezi, deprecindu-se. Președintele Vasile Popovici cere „ajutor” de la organele de partid și de stat întrucît nu dovedește să rezolve problemele de campanie cu forțele de care dispune, dar tot el dirijează mijloacele proprii spre transporturi particulare. Într-una din zilele trecute, în timp ce la caratul paielor și alte lucrări se aflau sosite în ajutor un camion de la T.A.P.L.-Suceava, altul de la întreprinderea de electricitate, cite un tractor rutier de la I.G.O. și I.R.A., președintele trimisese ambele camioane ale cooperativei să transporte lemne de foc pentru unii cetățeni. Și o recunoștea cu seninătate. Tot aici se constată că se face o mare risipă de nutreț. Animalele cooperativei pășunează prin culturi furajere și totuși nu se ia nici o măsură.

Socotim că, în astfel de situații, organele agricole județene ar trebui să intervină mai energic, pentru că lucrurile să fie puse la punct.

Iată și un alt exemplu: nu de mult, la cooperativa agricolă din Măriței, s-au constatat mari deficiențe în acțiunea de recoltare a furajelor. Prezent acolo, ing. Iuliu Vasilescu, reprezentantul uniunii cooperativei județene, în loc să ia măsurile cuvenite stătea cu „brațele încrucișate”. De altfel, și la Dărmănești, Iacobesti și Pătrăuți, cooperative agricole de care tot el răspunde acum, în campanie, lucrurile nu stau prea bine. Toate sînt rămase în urmă cu însilozările. La Dărmănești, de pildă, nu s-au însilozat decît 32 de tone de furaje.

În general, cadrele direcției agricole, ca și cele ale uniunii județene a cooperativei agricole au primit răspunderi precise pentru a îndruma și coordona munca în diferite unități. Cum se achită însă de sarcinile încredințate? Printr-un plan comun al organelor agricole județene s-a stabilit ca recoltarea lucernei și trifoiului pentru fin, a otavei de pe fînețele naturale și de pe miriști să se încheie pînă la data de 10 septembrie. Ne aflăm la început de octombrie și această lucrare importantă nu este nici acum terminată. În destule locuri se pot vedea tarlale necosite sau pline de căpițe. Se va motiva, probabil, cu explicația că toate forțele sînt acum mobilizate la strînsul cartofilor și la însămînțări. Treburile aflate pe agenda zilei trebuie desfășurate paralel și finalizate la timp. Or, tocmai acest lucru se pierde din vedere.

Nu se știe cum va fi vremea în zilele ce urmează. Acțiunea promptă, iată ce se cere în prezent în cooperativele agricole din județul Suceava spre a nu se compromite faima de buni crescători de animale a oamenilor din această parte a țării și pentru a se asigura realizarea producției zootehnice și a veniturilor planificate din acest sector.

Dumitru TURTA

Agendă veterinară

VACCINĂRILE DE TOAMNĂ

Apărarea sănătății animalelor, reducerea continuă a pagubelor economice produse prin îmbolnăviri, mortalități și tăieri de necesitate reprezintă una din laturile importante ale activității desfășurate în cadrul sectorului zootehnic. Apărînd sănătatea animalelor, asigurăm, totodată, folosirea întregii lor capacități de producție.

În cadrul acțiunilor de prevenire a bolilor la animale, o importanță deosebită o are prevenirea bolilor epizootice, a căror apariție și extindere reprezintă un grav pericol pentru economia națională, datorită pagubelor mari pe care acestea le pot produce (febra aftoasă, pesta porcină, pesta aviară etc.), unele din ele ameninșînd chiar sănătatea omului (turbarea, antraxul etc.).

Prin aplicarea complexului de măsuri profilactice, în cadrul căruia un rol important îl au vaccinările preventive, bolile epizootice altădată extinse la efective mari de animale au scăzut simțitor an de an. În acest an de exemplu, numărul focarelor de pestă porcină, rujet, pseudopesta aviară, antrax, cărbune emfizematos etc. s-a redus mult, izbucnirile de boală fiind izolate, cu caracter sporadic. De asemenea, s-au redus mult numărul cazurilor de turbare la ciini și alte animale domestice. Ținem să menționăm însă pericolul sporit pe care-l reprezintă turbarea la animalele sălbatice, în special la vulpi. Valul epizootic al turbării din mediul silvatic s-a extins în nord-vestul Europei și în Europa Centrală, pătrunzînd în ultimii ani și în țara noastră.

În condițiile existenței unui puternic rezervor de virus rabic în mediul silvatic, pe lângă măsurile de distrugere a carnivorelor sălbatice, o importanță deosebită o are menținerea sub permanentă stare de imunitate antirabică a ciinilor din zonele ameninșate.

Planul tehnic al acțiunilor sanitare-veterinare prevede executarea următoarelor vaccinări, preventive, la animale și păsări în acest sezon: în localitățile în care au apărut cazuri de antrax, cărbune emfizematos și pasteureloză bovină, se repetă vaccinările preventive contra bolilor respective, în lunile septembrie-octombrie, cînd se vaccinează și tineretul din acest an.

În acest sezon sînt în curs de desfășurare două campanii de vaccinări preventive înepute în luna august și anume vaccinarea generală a păsărilor contra pseudopestei aviare cu vaccin „H” și vaccinarea generală a porcilor contra pestei porcine.

Trebuie depuse toate eforturile ca aceste campanii să fie încheiate în termenul stabilit, prin planul tehnic, adică pînă la data de 1 octombrie — prima și 1 noiembrie — a doua.

În unitățile socialiste, vaccinările preventive la păsări și porci se vor executa după schemele de vaccinări respective. Pentru prevenirea turbării, vor fi vaccinați, în lunile octombrie-decembrie toți ciinii existenți și care se încadrează în limitele stabilite de Decretul 71/1951 privind combaterea turbării.

Apărarea sănătății animalelor constituie sarcina permanentă a rețelei sanitare-veterinare. În același timp, nu trebuie uitate obligațiile pe care le au, în această problemă complexă, consiliile populare, conducătorii unităților cu efective de animale și toți deținătorii de animale. De aceea, pentru reușita desfășurării acțiunilor de prevenire și combatere a bolilor la animale și pasari, în scopul asigurării indemnității teritoriului, este necesar ca rețeaua sanitar-veterinară să fie sprijinită în mobilizarea crescătorilor pentru a prezenta animalele și păsările la operațiunile sanitare-veterinare (vaccinări, maleinări, tuberculinări etc.) precum și la aplicarea celorlalte măsuri de prevenire și combatere, prevăzute în legislația sanitar-veterinară în vigoare.

Dr. Nicolae GHÎTESCU
Direcția sanitar-veterinară
din Consiliul Superior
al Agriculturii

INSEMNARE

UN PROVERB VECHI, ÎN HAINE NOI

Cooperatorii din Stoicănești au acumulat an de an o experiență valoroasă în lucrarea pămîntului, creșterea animalelor și gospodărirea averii obștești. Cîteva cifre sînt edificatoare. Suprafața cooperativei măsoară 3564 ha teren. Veniturile din anul trecut au însumat 14 148 000 lei. Valoarea zilei-muncă a fost de 37,25 lei, din care 25 lei s-au repartizat în numerar. Rezultate remarcabile au fost obținute în toate ramurile de producție. Atrag atenția, în mod deosebit, cele din zootehnie. Înainte vreme, țaranul spunea: cu animalele scoți sărăcia din casă. Acum, în condițiile cooperativei agricole, se poate spune: animalele aduc belșugul în casă. Realizările cooperativei din Stoicănești confirmă adevărul acestui proverb actualizat.

Dumitru Tudose, Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei ne-a relatat drumul parcurs în dezvoltarea zootehniei.

În 1960, cu destule eforturi financiare, au fost procurate mai multe vite, a început construcția de adăposturi și pregătirea îngrijitorilor. Atunci s-a obținut o producție de 1760 litri de lapte de la fiecare vacă. Părea un rezultat bun. Dar la o analiză mai atentă s-a văzut că existau posibilități ca producția de lapte să crească și mai mult. Ca urmare, s-a continuat dezvoltarea fermelor de animale, punîndu-se, în același timp, un accent deosebit pe selecție, pe pregătirea îngrijitorilor și îndeosebi pe asigurarea furajelor. În 1965 s-a ajuns la o producție de 2250 l lapte de fiecare vacă.

Și rezultatele actuale sînt deosebit de edificatoare. Cooperatorii din Stoicănești dispun în prezent de 911 bovine, din care 450 de vaci, 1500 oi și îngrășă anual cca 2000 de porci. Anul trecut, au obținut, în medie 3039 l lapte de fiecare vacă furajată, 4 kg de lînă de la fiecare oaie. Venitul realizat din zootehnie s-a ridicat la 4 738 000 lei. Din calculele făcute rezultă că fiecare vacă a adus un cîștig de 500—600 lei anual, după ce au fost scăzute toate cheltuielile cu îngrijirea și hrănirea lor. De precizat că numai valoarea furajelor consumate zilnic, în medie de fiecare vacă, se ridică la 7 lei. Această sumă este recuperată din producția obținută.

Deoarece zootehnia le aduce venituri mari, cooperatorii din Stoicănești dezvoltă, în continuare, această ramură de producție. Ei și-au propus ca la sfîrșitul anului numărul vacilor cu lapte să ajungă la 520 și să obțină o producție de 3400 l lapte în medie de fiecare vacă. De asemenea, vor îngrășa 2000 de porci, iar de la fiecare oaie vor realiza este 4 kg lînă.

Sporirea producției de lapte de la 3000 l la 3400 l se va face printr-o serie de măsuri: continuarea selecției animalelor, îngrijirea lor rațională și administrarea unor cantități mai mari de furaje. Costul furajelor consumate de o vacă în decurs de o zi va fi de 8 lei în loc de 7 lei cît a fost în anul trecut. Nimic nu se face la întîmplare, ci totul pe bază de calcule. Fiecare leu investit trebuie să aducă cel puțin tot atîta venit, adică să se dubleze. Deci, în acest an, cîștigul de la o vacă cu lapte va fi, în medie, de 1000 de lei.

Cooperatorii din Stoicănești și-au propus să dezvolte, în continuare, creșterea vacilor cu lapte astfel încît să ajungă la 2000 de capete, să îngrășe tineretul bovin și un număr mare de porci. Dacă în prezent cea mai mare parte din venituri, circa 67 la sută, provin din cultura plantelor, în viitorul apropiat, ponderea o va deține creșterea animalelor.

Pentru cooperatorii de la Stoicănești nimic nu e imposibil. Totul la ei se bazează pe calcule economice. Și, după cum se vede, cînd știi ce vrei, ești gospodar și priceput, rezultatele sînt din cele mai bune.

Florea CEAUȘESCU

LA TRUSTUL I. A. S. GALAȚI

Rezultate ale specializării producției și organizării științifice a muncii

● 80 LA SUTĂ DIN LIVRARILE CONTRACTATE PROVIN DIN FERME SPECIALIZATE ● 2 500 TONE DE CARNE DIN 3 ÎNGRĂȘĂTORII DE TINERET TAURIN ● POSIBILITĂȚI CERTE PENTRU DEPĂȘIREA PLANULUI ANUAL CU CEL PUȚIN 100 TONE DE CARNE ● SPORIREA GREUTĂȚILOR MEDII INDIVIDUALE DE LIVRARE DE LA 321 LA 330 KG.

Caracteristicile agriculturii județului Galați, extinderea culturilor cerealiere și în special a porumbului, creează condiții favorabile dezvoltării tuturor speciilor și categoriilor de animale. În mod deosebit, creșterea și îngrășarea taurinelor, a cărei eficiență este legată nemijlocit de valorificarea maximă a produselor secundare, se bucură de o atenție deosebită în cadrul unităților trustului zonal I.A.S. Galați. Volumul mare de furaje grosiere obținute anual, prelucrarea și înobilarea lor potrivit ultimelor recomandări creează o bază materială valoroasă, în vederea realizării unor cantități sporite de carne, la un preț de cost minimal. Tocmai de aceea, circa 85 la sută din totalul cârnii livrate, în cadrul întreprinderilor agricole de stat, se realizează pe seama îngrășării tineretului taurin.

Încadrându-se în procesul general de concentrare și specializare a producției, îngrășarea tineretului taurin este dezvoltată cu precădere în câteva mari unități, care asigură circa 80 la sută din totalul producției de carne planificate. În acest mod, valorificând condițiile favorabile existente, procesul de îngrășare are în vedere, în primul rând, realizarea unei producții sporite de carne, creșterea continuă a rentabilității.

Principalele căi prin care s-a acționat și se mai acționează încă, în cadrul trustului nostru, pentru realizarea acestui deziderat de bază în activitatea economică sunt:

— Folosirea cu eficiență maximă a tuturor resurselor furajere;

— Organizarea optimă a capacităților de cazare;

— Aplicarea unor tehnologii de îngrășare care să pună în valoare posibilitățile biologice de producție ale efectivului supus îngrășării și să esigure reducerea minimală a cheltuielilor pentru forța de muncă;

— Valorificarea superioară a animalelor îngrășate.

Cele 3 mari îngrășătorii organizate în cadrul trustului zonal Galați, potrivit principiilor enumerate, asigură livrarea anuală a 2500 tone de carne, din cele 3300 de tone cit reprezentă planul total al trustului.

La popularea îngrășătoriiilor, care se realizează de la diferiți furnizori, cu viței până la vârsta de 6 luni și la o greutate medie sub 150 kg, avem în vedere organizarea întregului proces de îngrășare pe trei faze principale: faza de carantină, faza de creștere-îngrășare, faza de îngrășare-finisare.

Faza de carantină durează 10-30 de zile și are ca scop efectuarea controalelor sanitar-veterinare, pregătirea și obișnuirea animalelor cu condițiile existente în îngrășătorie. Printre alte operațiuni, în această fază se efectuează cântărirea animalelor so-site, lotizarea pe structuri de greutate și sex, obișnuirea cu furaje de volum. Pentru stimularea funcțiilor ruminale, în primele zile, furajarea se face cu finuri de bună calitate, în deosebi cu fin de lucernă. Suplimentul de furaje concentrate conține mai multe sortimente, dintre care nu lipsesc sărurile minerale, supernucleole și furaje proteice. După 8-10 zile animalele cu apetit dezvoltat se

trec în grajdurile de creștere și îngrășare; cele care nu și-au refăcut încă apetitul rămân, în continuare, pe aceleași locuri până reușesc să consume întreaga rație de fin și concentrate.

În faza de creștere — îngrășare avem în vedere stabilirea unui program de furaje care să conducă la dezvoltarea aparatului digestiv al animalelor, la creșterea puterii lui de asimilare. În prima lună continuăm hrănirea, la discreție, cu fin și un amestec de concentrate de 2-2,5 kg pe animal și pe zi, pentru ca mai apoi, paralel cu reducerea rației de fin, să introducem în rațiile zilnice individuale furajele insilozate, în cantități de 5-6 kg. În cea de-a doua perioadă a fazei, consumul mediu zilnic individual se ridică la 10-12 kg de furaj insilozat, în timp ce rația de fin scade la 0,2-0,3 kg. Tot în această fază, care durează până la atingerea greutății medii individuale de 270-280 kg, folosim și cocenii de porumb, tocați și melasați, cite 4-5 kg în rația zilnică, iar pentru completarea substanțelor proteice mai adăugăm uree (100-150 gr zilnic, socotit pentru fiecare animal).

În sfârșit, faza de îngrășare-finisare începe de la greutatea de 280 kg și durează până la greutatea de 330-350 kg, când animalele sint livrate. În această perioadă, sporul mediu zilnic de creștere în greutate trebuie să fie de cel puțin 1000-1100 grame. În vederea realizării lui, consumul de suculete și fibroase se reduce, iar cel de concentrate, în special pentru loturile de elită, crește.

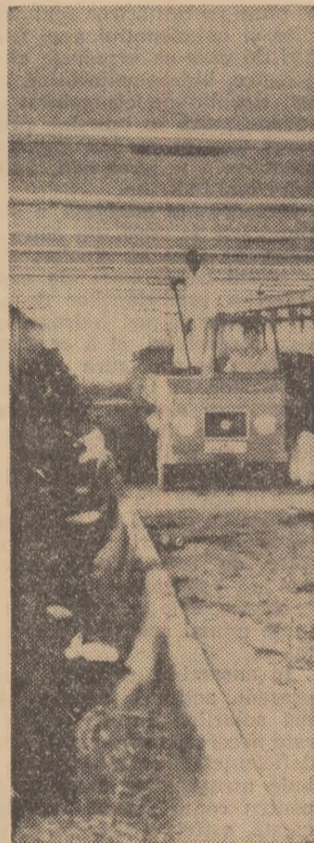
Conducându-se după aceste principii prezentate succint, unitățile din cadrul trustului zonal I.A.S. Galați au reușit ca, până la data actuală, să livreze 3150 tone de carne de taurine, din sarcina anuală de 3300 de tone. Materialul exis-

tent în îngrășătorii, structura lui de greutate, ne dă totodată certitudinea că până la sfârșitul anului vom putea livra, în plus față de prevederile planului, cel puțin 100 tone de carne.

Subliniem faptul că la obținerea acestor rezultate a contribuit interesul vădit al unităților, care au procurat din afara întreprinderilor agricole de stat peste 1700 de viței. Aceiași importanță o acordăm și faptului că greutatea medie de livrare, datorită bunei organizări a procesului de îngrășare, a sporit de la 321 kg la 370 kg. În mod deosebit evidențiem ferma Foltești din cadrul I.A.S. Brateș care, condusă de ing. Petre Anuța, a reușit să realizeze greutatea medie de livrare de 356 kg și să livreze până la 20 noiembrie 721 tone de carne, față de 690 de tone cit prevede planul anual.

Ing. Nicolae BALOSIN
director tehnic

Aurel NICULESCU
inginer șef adjunct

În modernele grajduri ale I.C.Z.-Săftica mecanizarea a la ea acasă.

Foto: C. DUMITRU

UN NOU MECANISM CROMOZOMIAL DE DETERMINARE A SEXELOR

Lucrările de citogenetică desfășurate de oamenii de știință români câștigă tot mai mare recunoaștere și apreciere internațională. Sub acest aspect se reliefează și recenta realizare a doctorului în știință M. Hamar, de la Academia de Științe Agricole și Silvice care împreună cu P. Raicu și M. Kirilova a descoperit un nou mecanism cromozomial de determinare a sexelor.

Cercetările întreprinse cu mijloace moderne, originale, asupra rotătorului *Microtus Arvalis*, au arătat că la această specie numărul de cromozomi somatici este $2n = 46$ din care 42 de autozomi și 4 heterozomi. Acesta este primul caz de determinism al sexelor la mamiferele placentare la care masculul și femela prezintă un număr par de cromozomi și heterozomi multipli. Explicând apariția acestui tip de determinism cromozomial al sexelor autorii afirmă că a avut loc un fenomen de translocare a unuia dintre brațele autozomului metacentric, care a devenit astfel acrocentric, pe cromozomul y. Aceasta se poate dovedi prin faptul că în metafaza I a meiozei se observă apariția unui trivalent ca urmare a omologicii parțiale dintre cromozomii sexului inițial și a unuia dintre cromozomii sexului derivat. Sexul mascul este astfel heterogamet, iar cel femel, homogamet.

Această descoperire aduce noi elemente inedite la explicarea și fundamentarea științifică a teoriei cromozomiale a eredității, studiată și îmbogățită la noi de prof. N. Giosan și prof. N. Săulescu. Pe această cale, oamenii de știință români își inseră numele alături de cei mai renumiți cercetători, care au îmbogățit cunoștințele omenirii asupra structurii biochimice și a funcțiilor materialului genetic.

Lărgirea cunoașterii în domeniul citogeneticii deschide noi și importante perspective în numeroase științe, care au ca subiect omul, plantele și animalele. Este cunoscut, de altfel, că leucocitele de la unele specii de mamifere ca șobolanul, șoarecele, cobaiul, iepurele, calul, ciinele, pisica, oaia, capra, porc, maimuța, cămila, vulpea, pisica sălbatică etc., prezintă apendice nucleare sexuale tipice, similare cu cele umane. Experiențele întreprinse ne apropie tot mai mult de momentul cunoașterii și stăpînirii depline a mecanismului eredității, punct nodal care va revoluționa biologia și va deschide perspective neînșuite în dirijarea dezvoltării și multiplicării organismelor vegetale și animale.

PREOCUPĂRI PENTRU DEZVOLTAREA APICULTURII

(Urmare din pag. 1)

Cît privește dezvoltarea apiculturii, în general, relev tendința vădită de extindere a stupinelor de tip industrial într-un număr sporit de unități agricole socialiste. Pentru stimularea acestei acțiuni, asociația noastră a asigurat îndrumarea și conducerea tehnică a marilor stupini din cadrul cooperativelor agricole prin tehnicieni de înaltă calificare. Totodată, prin combinatul apicol al Asociației s-au asigurat utilaje apicole de mare randament, care au contribuit efectiv la creșterea productivității muncii, atît în stupinele unităților agricole socialiste, cît și în cele individuale. Pentru stimularea și extinderea acestei frumoase și rodnice îndeleliceri, stuparilor începători li s-a creat posibilitatea procurării, pe credit, a utilajelor și materialului biologic necesar.

— Ce preocupări ați avut în legătură cu îndrumarea și îmbunătățirea activității desfășurate pe teren, acolo unde se realizează producția?

— Dorește să puncteze un eveniment

care a produs schimbări radicale în activitatea asociației noastre. Este vorba de cea de-a II-a Conferință pe țară a apicultorilor, unde s-a hotărît extinderea și îmbunătățirea activității pe întreg teritoriul țării. Corelindu-și structura organizatorică potrivit noii împărțiri administrative, o dată cu înființarea cercurilor apicole în toate comunele care intrunesc peste 20 de apicultori, s-a stimulat activitatea acestora, s-a contribuit la îmbogățirea cunoștințelor profesionale și s-a creat posibilitatea îndrumării lor mai operative.

Fără a mai enumera o serie întregă de acțiuni și materiale tehnice și de documentare, repartizate prin grija asociației noastre la fiecare filială județeană, aș dori să amintesc de două realizări mai însemnate: organizarea, în teritoriu, a punctelor pentru împerecherea controlată a mătcilor și valorificarea superioară a mierii de mană.

— Dar în legătură cu valorificarea superioară a producției apicole?

— Datorită utilității și modernizării combinatului nostru, întreaga cantitate

de miere preluată de la unitățile agricole socialiste s-a făcut pe sortimente distincte de floră, asigurându-se astfel prețuri de livrare superioare anilor precedenți. De la transportul și desfășurarea în vrac s-a putut astfel trece la generalizarea prezentării mierii la borcane. În urma studiilor și cercetărilor întreprinse s-a îmbunătățit, de asemenea, calitatea și celelalte produse și utilaje apicole preparate și livrate de Combinatul apicol Băneasa.

— La cel de-al XXII-lea Congres Mondial al Apimondiei, care a avut loc în vara acestui an la München, ați fost ales pentru a treia oară ca președinte al Federației Internaționale a Asociațiilor de Apicultură. Ce ne puteți spune în legătură cu prestigiul de care se bucură apicultura românească pe plan extern?

— În primul rând, aș vrea să arăt că prezența României la acest Congres a fost deosebit de activă, situându-se pe locul al III-lea în privința numărului de referate aprobate și prezentate. În al doilea rând, standul românesc din cadrul Expoziției internaționale apicole, care a oglindit fidel procesul intens de industrializare a apiculturii noastre s-a bucurat de aprecieri elogiase. Ca urmare, la un interval relativ scurt, combinatul nostru a început să onoreze comenzi de instalații industriale pentru Franța, Grecia, Italia, R.F. a Germaniei și altele țări. Faptul că la fiecare 16-17 locuitori revine

cîte o familie de albine ilustrează fără alte comentarii gradul de dezvoltare a apiculturii noastre și ne situează printre primele țări din lume din acest punct de vedere. În luna octombrie, am sărbătorit săptămîna internațională a apiculturii. Prilej de trecere în revistă a rezultatelor obținute, acest eveniment, prin conferințele, adunările, expozițiile locale și schimburile de experiență organizate în toată țara a contribuit, în același timp, la îmbogățirea cunoștințelor profesionale ale apicultorilor.

Nu am mulțumit interlocutorului pentru interviul acordat, înainte de a ne interesa și de câteva din preocupările de perspectivă. Cu aceeași amabilitate am fost informați că și în viitor, activitatea asociației va fi concentrată în direcția dezvoltării și întăririi stupinelor de tip industrial, a bunei aprovizionării a apicultorilor cu toate utilajele necesare, prin organizarea unor depozite zonale. Pentru ridicarea continuă a cunoștințelor profesionale, Asociația este preocupată de înființarea unei școli apicole, cu profil de calificare și perfecționare a unui număr cît mai mare de apicultori. Pe agenda de lucru mai figurează elaborarea unui regulament bine fundamentat pentru valorificarea cu eficiență maximă a fondului melifer și a unor norme de funcționare cît mai bine organizată a fermelor apicole specializate.

OPINII În sistemele de îmbunătățiri funciare este necesar un control al evoluției solului

Marile lucrări de îmbunătățiri funciare executate în ultimii ani în țara noastră sau prevăzute pentru viitorul imediat ridică numeroase și însemnate probleme în fața cercetării științifice și practice pedologice. Recuperarea în termenul prevăzut a însemnatelor investiții făcute și exploatarea cu maximă eficiență a teritoriilor amenajate sînt condiționate, în mare măsură de urmărirea sistematică a evoluției solului din aceste teritorii, de identificarea din vreme a tendințelor de evoluție, de posibilitatea de a lua la timp măsurile necesare pentru prevenirea fenomenelor de degradare.

Aplicarea lucrărilor hidroameliorative, al căror scop constă, în fond, în îmbunătățirea regimului aerohidric al solului, produce modificări profunde în viața și proprietățile acestuia.

Controlul evoluției solurilor din teritoriile amenajate își propune, în primul rînd, să stabilească dacă obiectivele urmărite prin execuția lucrărilor au fost sau nu atinse. Este bine cunoscută situația din multe dintre incintele indiguite de la Dunăre, unde desecarea și modificarea însușirilor solului, în vederea punerii lui în cultură, se realizează cu întârziere. Și mai important este controlul evoluției solului în sistemele de îmbunătățiri funciare în care, după o perioadă inițială de exploatare eficientă, se trece repede la un stadiu de evoluție regresivă a fertilității.

Degradarea solului în teritoriile amenajate poate avea loc ca urmare a proiectării, execuției sau exploatarei (hidroameliorative sau agricole) deficiente. Fenomene de degradare apar adesea și în cazul respectării normelor uzuale de proiectare și exploatare, datorită faptului că aceste norme au caracter general, insuficient adaptat la diversitatea condițiilor concrete ce se pot întîlni. Studii (pedologice, hidrogeologice etc) amănunțite, premergătoare proiectării, pot remedia în bună parte, dar rareori intrutotul, această categorie de deficiențe.

Nu este lipsit de interes să se semnaleze că există și unele cauze subiective care contribuie la intensificarea proceselor de degradare a solului. Din păcate, se manifestă încă tendința de a privi problemele de îmbunătățiri funciare îndeosebi prin prisma aspectelor lor constructive, subestimîndu-se sau neglijîndu-se aspectele pedologice, agronomice și biologice.

Odată acceptată ideea necesității unui sistem organizat de control al evoluției solurilor din teritoriile amenajate, se pune problema realizării lui practice. În țara noastră, această problemă a fost abordată pentru prima dată în incinta indiguită Brăila — Gura Siretului, de către cercetătorii actualiei secții de desecări din Institutul de studii și

cercetări pentru îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor. Pe baza unor cercetări îndelungate, continuate sistematic timp de peste 15 ani în incinta arătată, efectuate ulterior și în alte incinte indiguite de la Dunăre, și de alte colective de cercetători, s-a stabilit o metodologie de control în care accentul se pune pe urmărirea regimului nivelurilor și chimismului apei freactice, alături de care se urmăresc elemente pedologice, hidroameliorative, agronomice etc. Rezultatele controlului efectuat se concretizează în buletine periodice (lunare) care se predau organelor de exploatare în vederea adoptării măsurilor celor mai indicate.

Metodologia adoptată a stat la baza elaborării în 1965, de către fostul Comitet de Stat al Apelor, a unor instrucțiuni departamentale care stabilesc obligația proiectanților de a prevedea rețeaua de puțuri hidrogeologice necesare controlului, și a organelor de exploatare de a asigura continuitatea observațiilor. Pe baza acestor instrucțiuni, numeroase sisteme de lucrări hidroameliorative au fost prevăzute cu rețeaua de puțuri. Acțiunea de control s-a efectuat și se efectuează, însă, numai în unele din aceste sisteme, în cele mai multe cazuri ea fiind neglijată, rețeaua de puțuri nemaifiind astăzi în stare de funcționare. Accentul a fost pus pe realizarea observațiilor hidrogeologice, cele pedologice fiind efectuate numai sporadic, sau neglijate total.

În ansamblu, se poate aprecia că, în prezent, acțiunea de control al evoluției solurilor din teritoriile amenajate este necorespunzător abordată. Pe lângă deficiențele arătate mai sus, trebuie menționată lipsa de preocupare pentru centralizarea rezultatelor. Nu există, astfel, o situație pe țară a proceselor de evoluție. Metodologia folosită este adaptată incintelor indiguite de la Dunăre și problemelor de prevenire a înmlăștinării și salinizării secundare. Se impune, în prezent, îmbunătățirea ei pentru teritoriile irigate pe cîmpuri înalte și terase, pentru cele irigate în sisteme amenajate modern cu conducte

„Asaltul” pămînturilor. Imagine de lucru de pe șantierul de desecări de la Potelu, județul Olt.

îngropate sau jgheaburi etc. Este necesară, totodată, extinderea programului de observații pentru identificarea și a altor procese de degradare decît cele de salinizare și înmlăștinare secundară.

Deosebit de important este faptul că acțiunea de control a evoluției solurilor din sistemele hidroameliorative nu este apreciată cum se cuvine de către principalele organe care ar trebui să se preocupe de evitarea fenomenelor de degradare și, în special, de către organele de exploatare din Departamentul îmbunătățirilor funciare și gospodării apelor; acestea sînt mai preocupate de întreținerea terasamentelor și lucrărilor de artă din sisteme. Alte organe ale departamentului amîntit sau ale Departamentului întreprinderilor agricole de stat încep, în ultima vreme, să acorde interes acestei probleme.

De altfel, datorită caracterului litigios pe care îl pot lua uneori, problemele legate de salinizarea și înmlăștinarea solului, nu este indicată atribuirea sarcinii de control unei unități direct interesate (instituții de proiectare și de exploatare hidroameliorativă a sistemului sau unității agricole, beneficiare ale teritoriului amenajat), ci mai degrabă unui for independent. De mențio-

nat, printre altele, că unele unități agricole au tendința de a pune pe seama unor astfel de procese de degradare a solului rezultatele economice slabe datorate unei gospodării deficiente.

Față de cele arătate, se impune concluzia că acțiunea de control al teritoriilor amenajate trebuie organizată unitar și eficient, dezvoltîndu-se la un nou nivel începuturile existente. Pentru a asigura punerea în practică a rezultatelor acțiunii de control, se impune adoptarea unor acte normative care să oblige unitățile de exploatare să obțină periodic și să utilizeze corespunzător buletinele de prognoză emise de unitatea de specialitate adecvată.

Crearea, în cadrul Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, a unui institut de pedologie cu sarcini atît de cercetare, cît și de studii, oferă premisele pentru rezolvarea eficientă a acestei probleme, institutul putîndu-și asuma, împreună cu rețeaua hidrogeologică de specialitate și cu pedologii din oficiile județene de resort, sarcina respectivă.

Dr. ing. A. CANARACHE
Institutul de cercetări
pentru pedologie

NOUTĂȚI DE LA I. C. I. F. G. A.

Specialiștii I.C.I.F.G.A. au întreprins un studiu asupra unor manifestări hidrogeologice din zona Stoenești-Vișina, situație pe malul drept al Oltului, între Caracal și Corabia. Aici, suprafața înmlăștinată a crescut într-un deceniu de peste 10 ori. S-a stabilit, că înmlăștinarea este provocată de ridicarea cu 3 m a nivelului apei freactice ca rezultat al introducerii și extinderii irigațiilor. Structura solului nu permite un drenaj natural, ceea ce impune măsuri hidroameliorative corespunzătoare.

Aceeași constatare a fost făcută cu prilejul cercetărilor întreprinse în incinta Luciu-Giurgeni, aproape de confluența râului Călmățui cu Dunărea. Extinderea orezăriilor de aici a făcut ca nivelul apei

freactice să crească cu aproape 1 m ceea ce favorizează menținerea apei la suprafața terenului și implicit degradarea solului prin salinizare și înmlăștinare. S-au indicat măsuri pentru stabilirea procesului de salinizare a solului.

Cele două cazuri cercetate impun un control sistematic al incintelor indiguite și al zonelor irigate pentru a se preîntîmpina la timp creșterea excesivă a nivelului apelor freactice.

★

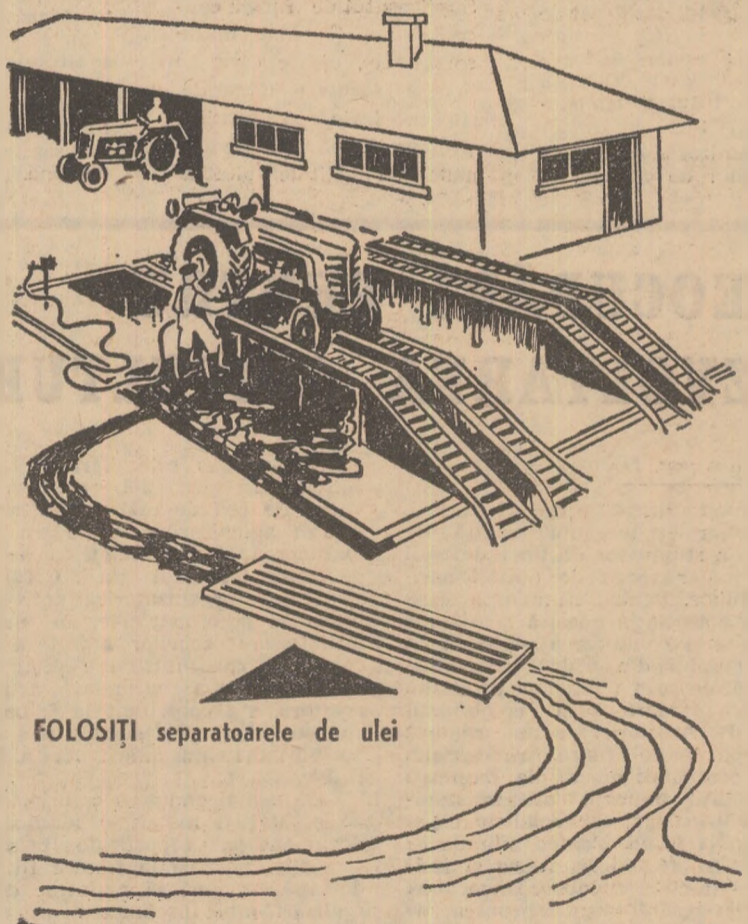
În cadrul aceluiași institut s-a experimentat cu succes o sondă neutronică de construcție originală, care urmărește în timp umiditatea solului fără a-i strica structura. Sonda neutronică permite automatizarea lucrărilor de măsurare,

indică pe loc și în scurt timp gradul de umiditate și prezintă avantajul refolosirii forajelor inițiale pentru măsurători ulterioare.

Incercările făcute în laborator și pe teren au demonstrat că atît sonda neutronică cît și numărătorul electronic de impulsuri (afectat instalației ca piesă portabilă) sînt robuste și prezintă siguranță în exploatare. Metoda neutronică indică, totodată, direct variația conținutului mediu de apă pe întreg straul măsurat (element util mai ales în cazul măsurătorilor rezervelor de apă).

Urmărirea variațiilor de apă se face cu un grad înalt de exactitate, operativ, ceea ce situează metoda măsurătorilor neutronice la un nivel mult superior celor clasice.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII INSPECȚIA DE STAT A APELOR

FOLOSIȚI separatoarele de ulei

NU evacuați în cursurile de apă
uleiuri și reziduuri petroliere!

Tulburările organice care însoțesc infecțiile la om și animale sînt, în mare parte, o consecință a schimbării cadrului chimic al organismului, intervenției heterogenului, străinului sau, după o expresie engleză internaționalizată, a „not self“-ului în complexul chimic al organismului.

Se pune deci întrebarea: care sînt mecanismele prin care microbii tulbură procesele fiziologice normale și prin ce căi, organismele animale elimină heterogenul microbial, asigurîndu-și homeostaza.

Mecanismele sînt variate și se poate afirma, fără teama de a greși, că fiecare microb patogen posedă această însușire datorită unor funcții și structuri proprii. În marea varietate de funcții și structuri se pot totuși face unele grupări. Astfel, bacilul botulismului, bacilul tetanosului, bacilul difteriei, etc., sînt morfologic și fiziologic bacterii mult diferite, secretă substanțe, numite toxine, care au o structură chimică proprie și acționează asupra organismului animal într-un mod caracteristic fiecărei dintre ele. Făcînd însă abstracție de diferențele amintite, putem încadra procesele patologice produse de aceste bacterii într-o grupă și anume a bacteriilor care intervin și tulbură fiziologia animală printr-o substanță (toxina) solubilă. Boala și moartea organismului animal sînt produse, în cazul unor astfel de bacterii, de toxine, adeseori de o singură toxină cu o structură chimică bine definită, care, cuplîndu-se cu anumite structuri moleculare ale organismului animal, inhibă unele funcții esențiale vieții. Toxina bacilului tetanosului, de exemplu, cuplîndu-se cu substanțe care armonizează contractibilitatea mușchilor striati, dereglează această armonie, determinînd inhibarea contractibilității normale a mușchilor respiratori, imposibilitatea realizării proceselor respiratorii și deci moartea. Procesul patologic în acest caz și în altele similare se realizează la nivel molecular și el nu este însoțit de leziuni, adică de alterări sau distrugerii ale țesuturilor și organelor animalului bolnav.

Un alt grup de bacterii precum și toate virusurile acționează asupra organismului animal într-un mod cu totul diferit de cel al bacteriilor toxigene. Acest grup nu secretă substanțe toxice specifice, adică capabile să blocheze o anumită funcție a organismu-

Aspecte ale infecției microbiene și imunității la animale

N. STAMATIN

Facultatea de medicină veterinară — București

• Acțiunea bacteriilor toxigene • Multiplicarea intracelulară a virusurilor — cauză a unor infecții • Rolul vital al anticorpilor și imunofagocitelor

lui. Ele se pot multiplica, însă, în special în interiorul anumitor celule pe care în cele din urmă le distrug. Asemenea distrugerii nu sînt lipsite de consecințe pentru organism. Astfel, virusul turbării se multiplică în celulele nervoase, iar distrugerea lor este urmată de paralizii și, în cele din urmă de moartea animalului. Bacilul tuberculozei se multiplică în diverse celule, care se distrug, creîndu-se astfel leziuni, dezintegrări ale anumitor organe esențiale vieții ca pulmon, rinichi etc. Virusul pestei porcine se multiplică în diverse celule ale organismului și, în special, în celulele capilarelor sanguine, determinînd ruperea acestora și hemoragii.

Ceea ce caracterizează acest grup de infecții este distrugerea unor celule care asigură funcții esențiale vieții, ca urmare a multiplicării intracelulare a microbilor producători. Dacă microbii din prima grupă acționează la nivel molecular prin secreții chimice cunoscute fără a produce distrugerii celulare, cei din urmă, din contră, produc distrugerii celulare, fără intervenția în procesul patologic a unor toxine specifice. Multiplicarea în interiorul organismelor a microbilor din prima grupă nu e esențială în desfășurarea infecției și uneori ea e total absentă, în timp ce în cazul microbilor din

a doua grupă ea este hotărîtoare și în absența ei procesul patologic nu se poate produce.

Trebuie să adăugăm că integrarea unor microbi patogeni într-o grupă sau alta nu e totdeauna ușoară, deoarece unii din ei sînt în același timp și toxigeni și distructivi pentru celule, fără a se putea decide care e funcția majoră a patogenității lor.

Mijloacele de apărare antimicrobială existente în organismul animal sînt adaptate mecanismului care asigură agresiunea microbială. Astfel, pentru a neutraliza efectul nociv al microbilor din prima grupă, organismele animale pot produce substanțe numite anticorpi care cuplîndu-se cu moleculele toxice le inactivează. Cuplate cu anticorpii, moleculele toxice devin inactive și sînt eliminate din organism. Așa cum se știe, anticorpii, sînt proteine produse de organismele animalelor superioare (vertebrate) sub acțiunea unor substanțe heterogene avînd o anumită complexitate structurală, și fiind cunoscute sub termenul generic de antigeni.

Toxinele microbiene sînt în general, buni antigeni și, în consecință, introduse sub o formă tolerabilă, nenocivă, în organismul animal provoacă apariția anticorpilor, adică a unor proteine pentru care au o mare afinitate și cu care, cuplîndu-se, pierd funcțiile lor toxice. Se poate afirma, deci,

că față de microbii din prima grupă, organismele se apără cu ajutorul anticorpilor și că infecțiile din această grupă sînt anticorposensibile, ele putînd fi prevenite și uneori tratate cu ajutorul anticorpilor, adică a serurilor care conțin anticorpi în concentrații mari, seruri preparate în institute de specialitate.

Infecțiile produse de microbii din cea de a doua grupă pot fi anticorposensibile sau anticorpoinsensibile. Sînt anticorposensibile unele infecții virale. Aceasta se datorește faptului că unele din structurile virale, cu rol decisiv în pătrunderea virusului în celula sensibilă, sînt buni antigeni. Ca urmare ele produc anticorpi și prin cuplarea lor cu anticorpii este blocată pătrunderea virusului în celulă și deci multiplicarea sa, virusul nemultiplicîndu-se decît în interiorul celulei. Anticorpii, în cazul virusurilor, nu neutralizează o toxină cu rol specific și decisiv în producerea infecției, ci un component viral lipsit de toxicitate, dar care e răspunzător de realizarea unei trepte esențiale a procesului infecțios.

Microbiile din a doua categorie, cum sînt bacilul tuberculozei, brucelele, salmonellele etc., își datoresc patogenitatea efectelor lor distructive asupra celulelor animale și în realizarea infecției celulare nu intervine cu rol esențial nici un produs antigenic. Asemenea infecții sînt anticorpoinsensibile, un ser activ față de ele neputîndu-se prepara. Organismul însă nu este total dezarmat față de acest tip de infecții, căci el poate produce celule capabile să distrugă microbiile care le provoacă. Aceste celule se numesc imunofagocite. Dacă în fagocitele obișnuite microbii acestui tip de infecții se multiplică și fagocitele mor, în imunofagocite microbii sînt distruși. Rezistența sau imunitatea datorită imunofagocitelor se numește celulară, iar cea realizată prin intermediul anticorpilor poartă numele de umorală.

Mai sînt și microbi față de care organismul animal nu a reușit însă să-și asigure mijloace cu care să-și poată stăpîni. Pentru unele, omul a descoperit antibioticele și substanțele chimioterapeutice, reușind să suplinească cu succes și, în multe cazuri, deficiențele naturii. Cu toate acestea au mai rămas încă și astăzi infecții pentru care nu există un tratament specific și de mare eficiență.

CĂRȚI NOI

ÎN EDITURA AGROSILVICĂ

INDRUMATOR PENTRU DIMENSIONAREA CONSTRUCȚIILOR HIDROAMELIORATIVE

Lucrarea, realizată de ing. N.G. Ioan, ing. Fl. Lăzărescu și ing. N.G. Iga, pune la dispoziția proiectanților și a celor care execută lucrări de hidroameliorații un material amplu de îndrumare, necesar la întocmirea calculului hidraulic și de rezistență, pentru o dimensionare cît mai economică a construcțiilor.

Lucrarea este completată cu numeroase schițe și tabele

PROGNOZA ȘI AVERTIZAREA ÎN PROTECȚIA PLANTELOR

După ce prezintă rețeaua de prognoză și avertizare din țara noastră și constanțele de dezvoltare termice și de umiditate, autorii lucrării — A. Săvescu, N. Iacob, N. Cristea, Gh. Lefter și Il. Vonica — se ocupă de problema prelucrării datelor meteorologice în vederea avertizării tratamentelor împotriva dăunătorilor și bolilor diferitelor culturi. În continuare, lucrarea scoate în evidență dăunătorii și bolile plantelor de cultură, mijloacele de avertizare, aparatele pentru prognoză și avertizare la culturile de cîmp, pomi și viță de vie.

Ultimul capitol este consacrat economicității tratamentelor.

CARTOFUL

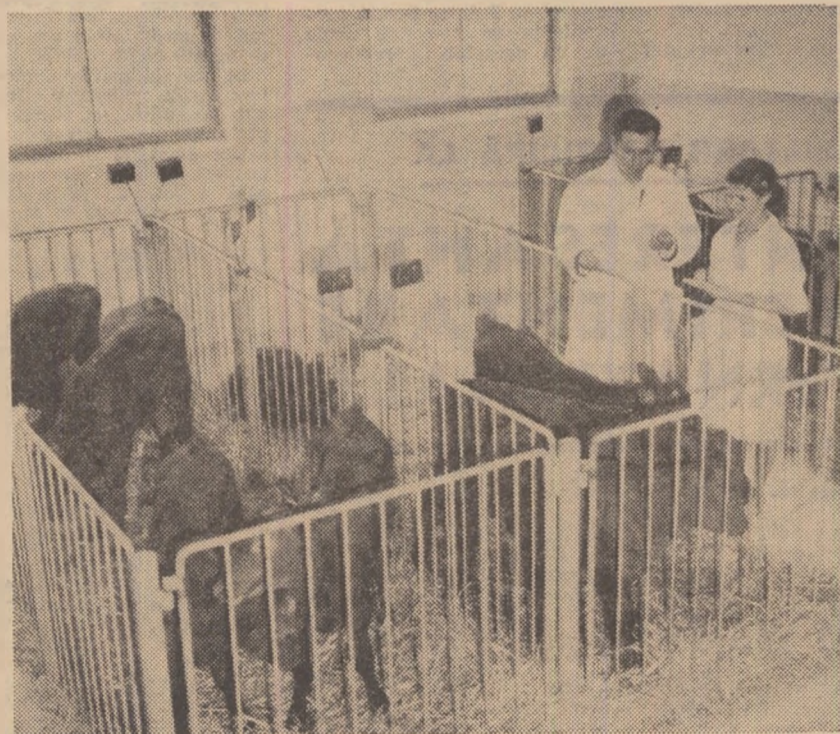
Realizată de către un colectiv de specialiști sub redacția dr. doc. Ecaterina Constantinescu, lucrarea reprezintă un studiu monografic al acestei plante, cuprînzînd, sub formă de sinteză, un bogat material documentar, date experimentale autohtone și străine, cu privire la agrotehnică, ameliorare, producere de sămînță, mecanizarea lucrărilor, combaterea bolilor și a dăunătorilor etc. În încheierea celor 14 capitole se dau îndrumări cu privire la păstrarea cartofului, diferitele tipuri de depozite ce se pot construi și modul de supraveghere și control.

Bibliografia consultată numără nu mai puțin ca 731 de lucrări

PRODUCTIA DE CARNE ȘI ÎMBUNĂȚAREA EI

Dr. ing. Emil Raicu, dr. Dimitrie Popovici și dr. Alexandru Marinescu au întocmit, bazîndu-se pe un bogat material documentar, lucrarea cu titlul de mai sus. Cartea debutează cu cîteva capitole consacrate valorii alimentare a cărnii, controlului îngrășării animalelor și aprecierii gradului de îngrășare, după care sînt trecute în revistă aspecte generale ale biologiei producției de carne. În continuare, autorii se ocupă de tipurile de îngrășare a taurinelor, ovinelor și porcinelor.

Numeroase tabele, desene și fotografii completează cele 220 de pagini ale cărții.

În condiții de igienă desăvîrșită, vițelii crescîți în ferma de taurine a I.C.Z. Săftica sînt deplin sănătoși și înregistrează sporuri medii zilnice deosebit de mari

Foto : C. DUMITRU

Cooperative agricole de producție !

Decoletați rădăcinile de sfeclă de zahăr, printr-o tăietură orizontală la nivelul ultimei urme ale frunzelor căzute

Rădăcinile bine decolate vă sporesc veniturile cu peste 2 000 lei la hectar, evitîndu-se pierderile de recoltă, și nu provoacă greutăți în fabricație prin folosirea coletelor la prelucrare.

Care sînt rezultatele după trei trimestre în silvicultură?

Convorbire cu tov. ing. Vladimir ROȘCA, director-adjunct al direcției economice-financiare din Departamentul silviculturii

De pe poienile montane aflate pe Valea Sebeșului se string cantități însemnate de nutrețuri destinate hranei vinatului pe timpul iernii

— S-au scurs trei trimestre din acest an. Ce rezultate economice au obținut, până în prezent, inspectoratele silvice?

— Lucrătorii din cadrul unităților subordonate Departamentului silviculturii au depus în anul 1969 eforturi deosebite pentru gospodărirea rațională a fondului forestier, creșterea productivității pădurilor și valorificarea superioară a resurselor acestora. Ca în toate sectoarele de activitate ale economiei naționale, și în silvicultură se pune un accent din ce în ce mai mare pe ridicarea eficienței economice a inspectoratelor silvice. Un punct important de plecare în această privință l-a constituit anul 1968, cînd unitățile subordonate departamentului nostru au trecut pe principiul gestiunii economice proprii. Activitatea desfășurată în scopul imprimării unui climat de gospodărire mai judicioasă a fondurilor materiale și bănești, ca și îndrumarea

tehnică și economică acordată de specialiști, au contribuit la obținerea unor rezultate economice superioare. Din cele șapte inspectorate silvice planificate cu pierderi, șase și-au încheiat activitatea pe anul 1968 cu beneficii.

Organizarea activității inspectoratelor pe principiul gestiunii economice proprii și-a dovedit eficacitatea și în anul acesta. Pînă acum, indicatorii economici financiarî au fost realizați și depășiți. S-au înregistrat beneficii peste plan de peste 31 milioane de lei. Cele mai bune rezultate le-au obținut inspectoratele Arad (2 milioane beneficii peste plan), Argeș (3 milioane), Gorj, Maramureș, Cluj și altele.

Practica demonstrează că una din principalele căi de mărjire a veniturilor inspectoratelor silvice o constituie punerea în valoare a tuturor produselor pădurii. Este vorba atît de aplicarea pe scară largă a complexului de măsuri cerute de dezvoltarea fondului forestier, de ridicarea cantitativă și ca-

litativă a producției de masă lemnoasă, cît și de valorificarea optimă a celorlalte bogății ale pădurii; mă refer, în deosebi, la produsele accesorii. În cadrul acestora o pondere însemnată o au fructele de pădure și ciupercile comestibile, care aduc venituri însemnate unităților noastre.

— Anul acesta, din cauza condițiilor climatice, producția de fructe de pădure și ciuperci comestibile a avut de suferit. Ce posibilități au unitățile silvice pentru a compensa acest „gol” și a spori veniturile?

— Dovedind inițiativă și preocupare pentru realizarea unor indici economici superiori, unele inspectorate silvice au luat măsura să valorifice în mod superior — pe lîngă alte produse accesorii — masa lemnoasă provenită din operațiunile culturale (curățiri). Astfel, inspectoratele silvice Suceava, Bacău, Neamț, Mureș, Galați, Harghita, Vrancea și Ilfov au confecționat o cantita-

te însemnată de araci, fascine, impleturi din răchită, articole de artizanat și altele, compensînd în felul acesta o parte din veniturile nerealizate ca urmare a recoltei slabe de fructe și ciuperci. Nu trebuie scăpată din vedere valorificarea corespunzătoare a produselor vînatorești și piscicole, a semințelor, într-un cuvînt a tuturor resurselor pădurilor. În ultimul trimestru al anului în curs se impune ca această acțiune să fie continuată de toate unitățile silvice, pentru a se putea realiza în bune condiții sarcinile de plan pe 1969.

— În unitățile agricole sînt situații cînd, din cauza unei slabe planificări, se creează stocuri supranormative, care influențează negativ activitatea economică. Cum stau lucrurile în silvicultură?

— În creșterea eficienței economice a unităților un rol de seamă îl are intensificarea acțiunii de reducere a cheltuielilor materiale, printr-o folosire mai chibzuită a materiei prime și auxiliare, prin eliminarea cheltuielilor neproductive, neeconomice. Din analiza efectuată pe primele opt luni ale anului curent rezultă că volumul imobilizărilor în stocuri supranormative depășește, pe departament, suma de 14 milioane de lei. În afara unor situații care justifică existența acestor stocuri (este vorba de ambalaje pentru fructe și ciuperci, de substanțe chimice destinate combaterii dăunătorilor etc), există și cazuri cînd s-au procurat materiale peste cantitățile necesare, fără întrebunțare, sau cu mîcare lentă. Așa s-au petrecut lucrurile la inspectoratele silvice Vlcea, Neamț, Bistrița-Năsăud și Bihor. Se impune deci organizarea mai judicioasă a locurilor de producție și corelarea mai bună a planurilor de producție cu cele de aprovizionare.

Convorbire realizată de ing. N. FLORIAN

AFLĂM DE LA A.G.V.P.S.

Pentru pescarii sportivi

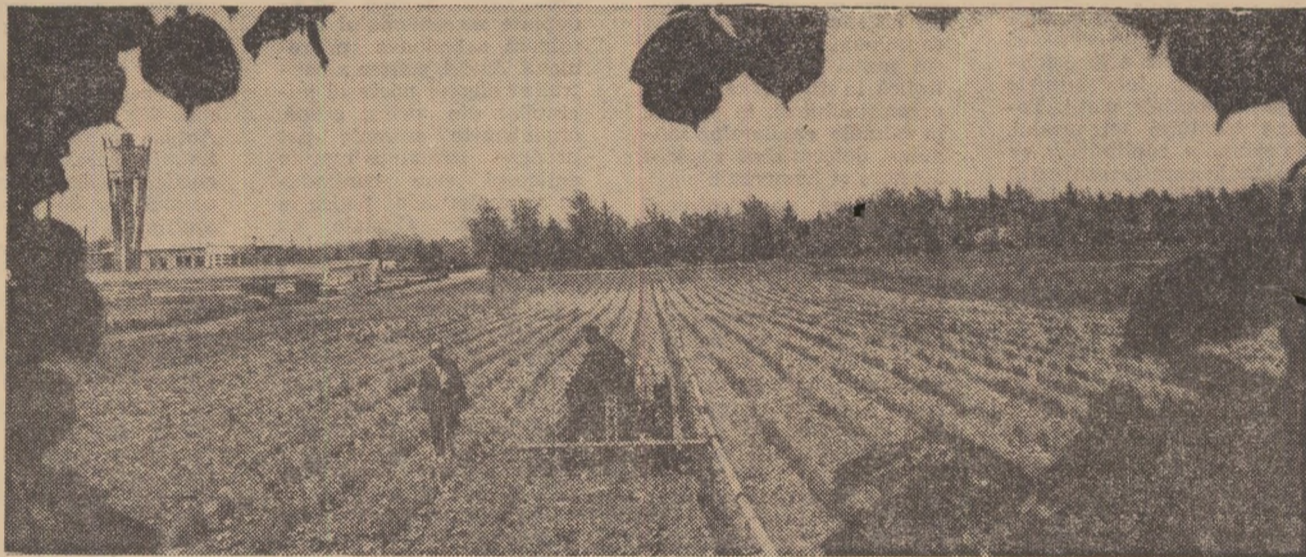
Pescuitul, acest minunat sport, cuprinde, pe zi ce trece, mase tot mai largi de tineri și vîrstnici din toate părțile țării. Pentru a sprijini dezvoltarea pescuitului, A.G.V.P.S. întreprinde în fiecare an o serie de acțiuni menite să contribuie la sporirea fondului piscicol, la popularea diferitelor surse de apă cu specii avînd o valoare economică ridicată: crap, caras, clean, mreană și păstrăv.

Iată cîteva informații care pot să intereseze pe pescarii sportivi. În 1969 au fost deversați în apele de munte, gospodărite de A.G.V.P.S., aproape 5 milioane de puieți de păstrăv. În același timp, circa 8 milioane de puieți de clean și mreană au luat drumul unor ape curgătoare, din zona colinară și de șes.

Acum, în ultimul trimestru al anului curent, se desfășoară o altă acțiune importantă și anume popularea și repopularea unor iazuri, bălți și lacuri cu crap și caras. Se prevede să se deverseze 156 000 kg de puieți din astfel de specii.

Merită relevat faptul că, în scopul combaterii vegetației acvatice excesive, au început să fie introduși, în sursele de apă gospodărite de A.G.V.P.S., pești fitofagi, printre care se numără și *Ctenopharingodon idella*, o specie mare consumatoare de plante acvatice. În județele Ilfov, Cluj, Dolj, Olt, Argeș și altele au fost introduse în diferite surse de apă, 2,5 milioane de larve de pești fitofagi. De asemenea, în județele Olt, Prahova, Ilfov și Teleorman are loc în prezent popularea unor lacuri și iazuri cu pești fitofagi, avînd fiecare greutatea cuprinsă între 700 grame — 1,5 kg.

În încheiere, socotim că n-ar fi lipsit de interes pentru pescarii sportivi să amintim și cîteva din localitățile unde s-au desfășurat și se desfășoară acțiunile sus amintite. Este vorba de lacul de acumulare de la Bistrița, județul Bacău, lacurile Dragomirna din județul Suceava, Lugoș, Căramidărie, Jimbolia și Uliuc din județul Timiș, Dutina și Furduești din județul Argeș, Cilieni și Prajba din județul Dolj, Ipotești și Obogeanu, județul Olt, lacul de litoral Tăbăcărie din județul Constanța, Chinteni din județul Cluj, Nanov din județul Teleorman, Puchenii și Pleașa, județul Prahova și altele. Acțiuni de populare cu specii de pești valoroase se întreprind și în lacurile din jurul Capitalei.

Pepiniera Stațiunii experimentale silvice Ștefănești, județul Ilfov

În ultimul deceniu, necesitatea găsirii celor mai eficiente metode de ameliorare a arborilor forestieri a stimulat cercetările de genetica populațiilor atît pe plan mondial cît și în țara noastră, marcînd totodată interesul economic deosebit pe care îl prezintă identificarea și folosirea în cultură a celor mai valoroase semînte, avînd o bază ereditară cunoscută.

Importanța deosebită a acestor preocupări pentru reușita și mărirea productivității culturilor a fost evidențiată de documentele oficiale FAO privind Consultația mondială de genetica și ameliorare a arborilor forestieri (Stockholm 1963), care a recomandat dezvoltarea cercetărilor de proveniență, în strînsă legătură cu programele de împădurire și reimpădurire. Pe aceeași linie, Colocviul mondial FAO asupra arborilor artificiali (ținut la Canberra în 1967) a preconizat elaborarea unui program biologic internațional destinat cunoașterii celor mai valoroase proveniențe și a formulat invitația de a se iniția măsuri coordonate pentru o cit mai bună evidență și conservare a surselor naturale de semînte. Această coordonare este realizată în prezent prin grupa specială de lucru pentru studiul proveniențelor, a Uniunii internaționale a institutelor de cercetări (IUFRO).

Printre inițiativele grupelor IUFRO pentru studiul pro-

veniențelor se înscrie și recenta experimentare internațională cu pin negru (*Pinus nigra*), specie apreciată atît pentru producția de masă lemnoasă cît și pentru rezultatele obținute pe unele categorii de terenuri degradate. În acest scop, Institutul de genetica forestieră din

pinul negru, a primit, în cadrul acestei acțiuni, un număr de 63 de proveniențe din Belgia, Franța, Spania, Italia, Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Austria, U.R.S.S., Turcia — în total cca 8 000 de puieți. Printre aceste proveniențe se remarcă unele de un deosebit interes eco-

nom, ca pinul negru de Koekelare-Belgia, cel de Calabria, precum și unele clone selecționate obținute de amelioratorii de la Schmalenbeck. Se evidențiază apoi bogatul sortiment de proveniențe (cca 30) din Austria — principala furnizoare europeană de semînte de pin negru.

Condițiile meteorologice caracteristice primăverii acestui an, accentuate de situația geografică a pepinierii producătoare (cca 56° latitudine nordică) a făcut posibilă difuzarea puieților a-

SILVICULTORII PARTICIPĂ LA

O INTERESANTĂ EXPERIMENTARE INTERNAȚIONALĂ

Schmalenbeck — R.F.G., de sub conducerea prof. Dr. W. Langner, a adunat un mare număr de loturi de semînte de pin negru din cele mai reprezentative stațiuni naturale ale Europei. Din aceste semînte s-au obținut, în condiții omogene de sol, puieți care la vîrsta de 1 an (primăvara 1969) au fost difuzați participanților din Belgia, România, Marea Britanie, Grecia, Statele Unite ale Americii, Canada.

Institutul nostru, care avea instalate încă din 1964 teste de proveniențe pentru

bia la sfîrșitul lunii aprilie, fapt care a implicat măsuri speciale de ambalare. Pentru evitarea unor efecte negative, ca urmare a decalajului fenologic dintre pepiniera producătoare și cea primitoare, repicarea s-a făcut, la noi în țară, într-o pepinieră de munte (Scju-Sinaia).

În această privință, merită menționat concursul eficient dat de unitățile silvice de producție și cercetare locale, astfel încît la 1 iulie a.c. proporția de prindere realizată a fost de peste 80 la sută la repicajele la strat și de 90 la sută la repicajul în pungi de plastic. Din puieții obținuți urmează ca, în primăvara 1971, să fie realizate 1-2 dispozitive experimentale cu caracter definitiv. Ele vor furniza, în același timp, și material biologic pentru efectuarea unor studii anatomo-morfologice, mai cu seamă asupra incluziei de lemn anual în faza juvenilă, în scopul formării unor prognoze privind caracteristicile incluziei anual la vîrste mai avansate.

Participarea țării noastre la această interesantă experimentare internațională constituie o apreciere pozitivă a rezultatelor înregistrate la noi în ultimii ani în domeniul cercetării genetice și în același timp, o importantă formă de colaborare științifică internațională.

Ing. Ion DUMITRIU
-TĂTĂRANU
șef de laborator
la I.C.S.P.S.-București

CARENTE ÎN PROCESUL DE PREGĂTIRE A CADRELOR DESTINATE AGRICULTURII

În ridicarea nivelului tehnic al agriculturii și sporirea producției vegetale și animale un rol important îl au cadrele. Pentru a asigura acestei importante ramuri a economiei naționale cadre suficiente și bine pregătite, partidul și statul nostru au alocat an de an sume tot mai importante de bani în vederea dezvoltării învățământului agricol. Numai în perioada 1949—1968, bunăoară, pentru creșterea bazei materiale a învățământului profesional și mediu tehnic agricol s-au efectuat investiții de peste 700 milioane de lei.

Ca urmare a dezvoltării învățământului agricol de toate gradele, la sfârșitul anului 1968 în agricultură activau peste 27 000 de specialiști cu pregătire superioară, circa 60 000 de tehnicieni și mai bine de 100 000 de mecanizatori.

Concomitent cu extinderea necontenită a rețelei școlare, s-a îmbunătățit și conținutul învățământului din școlile profesionale și medii tehnice agricole, urmărindu-se o specializare mai largă a acestora, printr-o îmbinare mai justă între instruirea teoretică și cea practică. Printre altele, s-a mărit numărul de ore la instruirea practică, eșalonarea acestora făcându-se în funcție de calendarul muncilor agricole și de activitățile importante din unitățile de producție, astfel ca elevii să-și poată însuși cunoștințele practice referitoare la întregul ciclu de producție din ramura pentru care se pregătesc.

Eforturi susținute s-au depus și în privința perfecționării și modernizării planurilor de învățământ și a programelor de curs. Preocuparea pentru ridicarea nivelului științific al învățământului și legarea lui de practică se reflectă, în principal, în introducerea unor cursuri și discipline noi (culturi irigate, reproducție și însămînțări artificiale, chimie agricolă, chimie biologică etc) reclamate de necesitățile producției. În programele analitice s-au extins capitolele privitoare la cuceririle științifice și tehnicii moderne, la tehnologiile

Cu toate rezultatele pozitive obținute în pregătirea cadrelor pentru agricultură, trebuie spus însă că în decursul anilor s-au manifestat o seamă de lipsuri, care mai persistă și în prezent, ceea ce dăunează în bună măsură pregătirii elevilor și încadrării lor în diferite sectoare de producție. Una dintre cele mai mari lacune care s-a manifestat o constituie, după părerea noastră, numeroasele modificări care au avut loc în sistemul de pregătire a cadrelor din școlile profesionale și tehnice, precum și în profilul și rețeaua acestora. Ele au fost determinate de lipsa unui plan de perspectivă de lungă durată, bine fundamentat în privința necesarului de cadre.

Din evoluția dezvoltării școlilor agricole rezultă că stabilirea unui plan de școlarizare diferit de la un an la altul, schimbările de profile și a rețelei școlare, condițiile diferite de recrutare a candidaților, repartizarea și salarizarea diferită a absolvenților au dus la slaba consolidare a școlilor agricole, fapt care a dăunat în bună măsură asupra pregătirii elevilor cât și a stabilității lor în producție.

Trebuie spus că și în prezent se mai manifestă fenomene asemănătoare în privința planului de școlarizare. De altfel, în ultimii ani planul respectiv nu a fost realizat decât în proporție de 75-85 la sută, și aceasta după 3—4 sesiuni de admitere.

Din discuțiile purtate cu conducerea școlilor și ale unităților de producție a rezultat că, în stabilirea sarcinilor de școlarizare, nu au existat criterii bine fundamentate. Greutățile și deficiențele în realizarea planului de școlarizare se datoresc și faptului că problema recrutării elevilor nu a fost privită cu toată răspunderea de către conducerea unităților de producție și cele ale școlilor agricole. Din această cauză, în multe cazuri nu s-a respectat indicația de a se face recrutarea din țara acelor secții de mecanizare și ferme agricole unde există deficit de cadre.

O altă cauză care a generat lipsa de stabilitate a absolvenților în producție o constituie insuficiența grijii față de tinerii absolvenți, în rîndul cărora în ultimii ani se înregistrează o mare fluctuație. În perioada 1962—1967, de pildă, au absolvit școlile profesionale 74 000 de mecanici agricoli, din care 57 000 pentru I.M.A. și 17 000 pentru I.A.S. și alte unități, ceea ce ar fi aco-

perit necesarul de mecanizatori. Un control efectuat nu de mult a scos la iveală însă că din aceștia au mai rămas în unități circa 40—45 la sută. Starea de lucruri amintită a determinat conducerea Consiliului Superior al Agriculturii să ia măsuri pentru pregătirea a încă 20 000 de mecanizatori, prin cursuri de scurtă durată.

Serioase deficiențe se fac simțite și în privința instruirii practice didactice și de producție. Într-o serie de școli profesionale, bunăoară, cum sînt cele de la Castelu, Tg. Frumos, Beclean-Bistrița, Oravița, Caracal și altele, spațiul atelierelor de instruire este necorespunzător, trusele de scule sînt descomplete și nu se asigură condiții pentru prevenirea accidentelor de muncă. De asemenea, în majoritatea unităților unde se efectuează practica de producție propriu-zisă, controlul și îndrumarea de către maiștri și profesori se face în mod sporadic și superficial. La unele școli profesionale, printre care cele din Cehul Silvaniei, Hăgieni, Secuieni, Marghita și Cadea, elevii execută un număr limitat de lucrări, în așa fel încît la finele perioadei de practică multe din activitățile prevăzute în programele de învățământ rămîn neparcuse. Destul de numeroase sînt și cazurile cînd practica se face în funcție de nevoile imediate ale unităților de producție și nu potrivit programei școlare sau a cursului de calificare.

Pentru înlăturarea acestor neajunsuri, alături de conducerea administrativă ale unităților școlare, îndatoriri de seamă revin și organelor și organizațiilor sindicale. Ele trebuie să pună în centrul activității lor grija pentru buna desfășurare a procesului instructiv-educativ și asigurarea tuturor condițiilor materiale necesare pregătirii temeinice a viitoarelor cadre.

Din controlul și analiza efectuate de Biroul executiv al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole rezultă că în activitatea unor comitete ale sindicatelor din I.A.S., I.M.A. și stațiuni experimentale pe lângă care funcționează școli agricole se manifestă

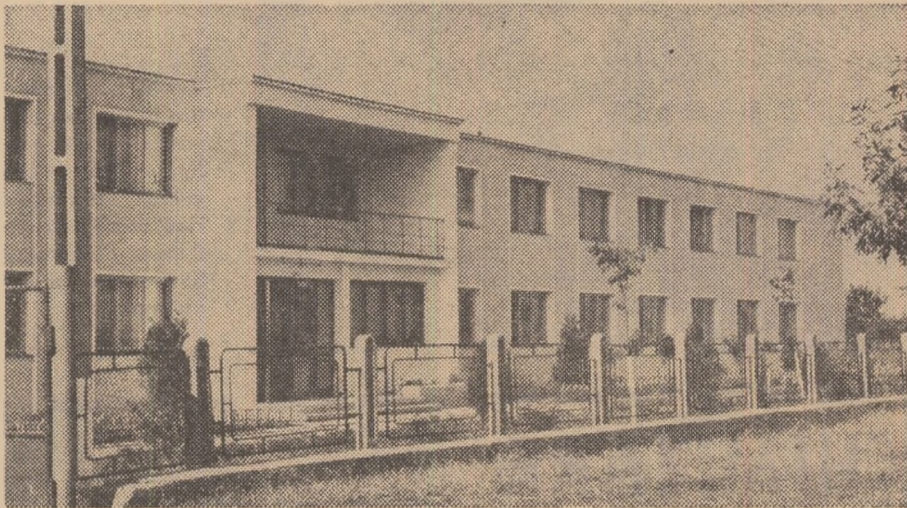
încă o serie de deficiențe. Astfel, la școlile profesionale Hemeiși, Roșiori de Vede, Tg. Măgurele etc. planurile de muncă sînt generale, nu oglindesc problemele esențiale ale activității instructiv-educative, comitetele sindicatelor și birourile grupelor sindicale nedeind sprijinul convenit conducerii școlilor în direcția înlăturării formalismului și superficialității din activitatea de zi cu zi din școală. Sînt cazuri frecvente la unele școli, cum sînt cele din Filiași, Marghita, Dorohoi, Făcăieni, Ciulnița, Săcălaz, unde în rîndurile cadrelor didactice se manifestă indisciplină, acestea nepregătindu-se temeinic pentru lecții, nerespectînd principiile pedagogice, ceea ce face ca lecțiile să nu-și atingă scopul.

În funcție de cerințele specifice, de condițiile existente în cadrul fiecărei școli, sindicatele trebuie să participe la activitatea de perfecționare continuă a procesului instructiv-educativ. Ele sînt chemate să colaboreze cu conducerea administrativă la luarea tuturor măsurilor necesare și, în același timp, să contribuie, prin mijloace specifice, prin acțiuni proprii, la manifestarea cît mai deplină și mai activă a inițiativei și competenței cadrelor didactice.

Organele sindicale din școlile agricole profesionale și tehnice pot și trebuie să inițieze acțiuni menite să contribuie la informarea cît mai bogată a cadrelor didactice, la generalizarea metodelor avansate de instruire și educație, la stimularea spiritului de autoperfecționare. În această ordine de idei sindicatele pot organiza expuneri pe teme privind modernizarea învățământului, simpozioane și schimburi de experiență, acțiuni de informare științifică-pedagogică, unde să se redea aspectele principale ale noutăților din diferite domenii ale învățământului, urmate de demonstrații practice privind folosirea mijloacelor tehnice, audio-vizuale, înfîlțiri ale cadrelor didactice din diferite școli profesionale, licee agricole și școli tehnice de diverse specialități.

Orientarea spre problemele majore și rezolvarea operativă a celor mai esențiale aspecte ce se desprind din activitatea zilnică, abordarea lor cu inițiativă, seriozitate și competență, generalizarea a tot ce apare nou și valoros în practica pedagogică sînt cerințe fundamentale ce se pun în prezent în fața comitetelor sindicatelor, a birourilor grupelor sindicale din școlile profesionale și tehnice din agricultură, în scopul înlăturării obiectivelor mari pe care Congresul al X-lea al partidului le-a stabilit în domeniul perfecționării învățământului de toate gradele.

Gheorghe ILIE
membru în Biroul Executiv al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole.

La I.M.A. Adjud, județul Vrancea grija pentru om se materializează, printre altele, și în această nouă și frumoasă construcție (fotografia de sus) menită să asigure mecanizatorilor un grad sporit de confort. În fotografia de jos : aspect din noua sală de mese

Foto : C. DUMITRU

Breviar juridic

PREVEDERI LEGALE PRIVIND ACCIDENTELE DE MUNCĂ (II)

Ne-am ocupat în numărul trecut al rubricii de față de definirea, conform prevederilor legale, a accidentelor de muncă și de clasificarea acestora. De data aceasta ne propunem să relevăm ce prevăd dispozițiile legale în vigoare despre declararea, cercetarea și evidența accidentelor de muncă.

Dintr-un început trebuie precizat că, în caz de accident, conducătorul atelierului, secției unde se desfășoară procesul de muncă este obligat, indiferent de felul accidentului, să înștiințeze de îndată, prin orice mijloace, pe conducătorul organizației socialiste sau înlocuitorul acestuia, precum și comitetul sindicatului. Aceeași obligație o are orice persoană care a luat cunoștință despre un accident de muncă.

Dacă este vorba de un accident de muncă colectiv, mortal sau care a produs invaliditate, conducătorul organizației socialiste sau înlocuitorul său este obligat să anunțe imediat, prin orice mijloc, organele Ministerului Muncii, ale Procuraturii și ale Ministerului Afacerilor Interne precum și organul ierarhic superior al organizației socialiste respective și consiliul județean al sindicatului respectiv. Legea menționează că, în asemenea situații, este necesar să nu se modifice starea de fapt rezultată din producerea accidentelor, afară de cazurile cînd menținerea acestei stări de fapt ar da loc la alte accidente, ar periclita viața sau sănătatea accidentaților ori securitatea organizației socialiste. În aceste cazuri, este necesar să se facă schițe ale locului de muncă în care s-a produs accidentul, fotografii etc.

Cine cercetează accidentele de muncă?

Cercetarea accidentelor care au produs incapacitate temporară de muncă de cel puțin o zi se va face de persoanele desemnate prin decizie scrisă de conducătorul organizației socialiste, cu acordul organului sindical corespunzător. Desigur că nu pot fi desemnate pentru cercetarea accidentelor de muncă decât persoane care au pregătirea tehnică corespunzătoare; se precizează, de asemenea, că persoanele respective nu trebuie să fie alese dintre acelea care au obligația legală de a organiza, controla și conduce procesul de muncă la locul unde s-a produs accidentul, precum și salariații subordonați nemijlocit acestora. În situația cînd cei care efectuează cercetarea apreciază că faptele care au generat accidentul de muncă constituie infracțiune, sesizează direct organele procuraturii, în termen de cel mult 3 zile de la începerea cercetării.

Accidentele de muncă care au produs invaliditate, precum și cele mortale sau colective vor fi cercetate de îndată de organele Ministerului Muncii.

Accidentele de muncă se înregistrează prin completarea unui formular tip, în 24 de ore de la primirea procesului-verbal de cercetare și se semnează de conducătorul organizației socialiste sau înlocuitorul acestuia.

În ceea ce privește bolile profesionale, legea stabilește că declararea acestora se face de către unitățile sanitare care acordă asistență medicală salariaților din organizația socialistă respectivă.

În încheiere, menționăm că, prin Decretul nr. 48 din 29 ianuarie 1969 s-a completat Legea nr. 5/1965, stabilindu-se diferite pedepse pentru infracțiuni privind protecția muncii. Astfel, printre altele, se pedepsește cu închisoare corecțională de la 3 luni la 3 ani neluarea vreunei din măsurile prevăzute de dispozițiile legale referitoare la protecția muncii — de către persoana care are îndatorirea de a lua aceste măsuri — în locurile de muncă ce prezintă un pericol deosebit, dacă prin aceasta se creează posibilitatea producerii unui accident de muncă sau de invaliditate personală.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

LUPUL ÎN BLANĂ DE OAIIE...

— Piese? La mine? Nici pomenea-lă! Cine v-a trimis aici?
Se uita uluit și supărat la cei care veniseră în cercetări — plutonierii de miliție Petru Aldea și Petre Răducu, Nicolae Ghișă, șeful secției a treia din comuna Amaru a I.M.A. Mihăilești, județul Buzău, economistul Ion Ardeleanu din cadrul acestei întreprinderi și cîțiva mecanizatori.

— Noi am zice să faci un efort de memorie insistă unul dintre anchetatori. Nu cumva ai adus acasă unele piese importante de tractor și materiale? Sînt indicații că s-ar afla neapărat aici.

— Vă repet că e o calomnie. Eu sînt om cinstit, nu mă bucur la piesele altuia...

— Să vedem totuși, spuse plutonierul Petru Aldea, după ce arată autorizația de percheziție.

Gazda, tractoristul Nicolae Zeca, încurajat de nevastă-sa și o rudă, încercă să se împotrivescă, injură, blestemă, dar nu avu ce face.

Oaspeții, după o scurtă verificare prin odăi, începură cu podul casei. După ce înlăturară câteva lucruri, cineva zise surprins:

— Ia te uită, un paravan de vînt de la platforma combinei.

— Și aici un tecalet pentru gresat...

— Uite și un ciocan de 2 kilograme.

— Și niște curele trapezoidale...

În lăzi, în saci, se afla un adevărat depozit de piese de schimb și anche-torii începură să le inventarieze: levier plat, cardan direcție U-650, două curele compresor, o pompă sprîț siringă, o bielă mică de la combină, un scripete rabator, un lanț NSPP cu zale, alt lanț CSU, altul de la rabator, o instalație electrică de tractor, două furtune, mai multe lame cuțit de combină, un întreprător, o cheie-lulea de 27 mm.

Jos, Nicolae Zeca schimbă subit tonul și gesturile.

— Zău, tovarășe dragă, astea-s niște lucruri vechi... niște piese care ziceam că-s date la „reformă”, nu mai trebuie și... le adusesem așa... să le am eu de rezervă... cine știe cînd mi-or fi de folos...

Dar oaspeții nu-l ascultau, erau grăbiți și urcară de data aceasta în podul bucătăriei de vară.

Alte surprize. De sub niște grămezi de semințe ieșiră la iveală: o priză de instalație hidraulică, câteva bolțuri pentru cilindru de forță, altă priză de combină, un... far de tractor, numeroase șuruburi...

Coborîră cu „corpurile-delict” și mai căutară sub o șiră de paie în curte. Aici descoperiră o anvelopă de tractor și o pinză de combină, un taler disc, 4 brăzdare de plug, două furtunuri...

— Cum de nu ți-ai dat seama că sustrăgînd piese de schimb și uneori organe întregi de mașină de la tractoarele și utilajele celorlalți tovarăși

ANCHETA

din secție, de multe ori îi puneai în imposibilitate să depeneze mașinile, aduceai pagube I.M.A.?

— Păi ce-ați găsit dumneavoastră sînt piese din... inventarul meu. Ce? N-aveam dreptul să le țin și acasă?

— În pod? Sub grămezi de semințe?

— Le țin unde vreau, dacă-s ale mele...

— Dar nu sînt. Fiindcă, iată, numeroși tractoriști și-au recunoscut piesele ce le lipseau de multă vreme la tractoarele pe care le au în primire și chiar unele unelte, ciocane, cricuri și altele. Întrebaseră de ele cînd constataseră lipsa, dar cine să le răsmîndă? În plus, șeful secției a 3-a din care făcea parte, verificînd inventarul sculelor și accesoriilor pe care le aveai în primire, a confirmat că acesta era intact. Așadar, nu duseși acasă, din piesele luate în primire, măcar un șurub. În schimb de la alții...

Stăm de vorbă cu tractoristul ruti-erist Gheorghe Vilcu:

— Mă aflam într-o zi la sediul secției, luasem masa și trebuia să plec. Caut pompa-tecaletul, dar nu-l. Întreb pe unul, pe altul, nimeni nu știa, parcă intrase în pămînt.

O vecină a lui Zeca, Vișa Matache, confirmă procedeul inculpatului:

— Mă desparte doar gardul de-alde Zeca și-l vedeam că aducea adeseori piese, cauciucuri, pompe. La început le puneam într-o odaie a ginereului meu. Cînd am intrat la bănuială și i-am zis, le-a luat la el, nu știu unde le-a ascuns...

Ni se pare, însă, deosebit de grav faptul că deși conducerea I.M.A. Mihăilești știa bine că Nicolae Zeca are serioase antecedente penale, a găsit de cuviință să-i încredințeze din nou bunuri materiale care se ridică la valori apreciabile, și să-l încadreze într-o secție cu numeroase tractoare, ca cea de la Amaru. Într-adevăr, Nicolae Zeca fusese condamnat în 1956 de către Tribunalul Pogoanele la 8 luni închisoare pentru furt; în 1958, a fost iarăși condamnat de către Tribunalul Sibiu pentru dezertare și, după executarea unei părți a pedepsei, grațiat; în 1962 Zeca „primise” din partea Tribunalului din Pietroșani alte 6 luni pentru furt; viitorul tractorist al I.M.A. Mihăilești își petrece alte 6 luni, în 1967, în închisoarea din Deva, după ce fusese condamnat pentru huliganism de către Tribunalul din Hunedoara.

Fără de altele dovezi de comportare necinstită, Zeca nu mai avea ce căuta printre tractoriști, i se putea atribui o muncă în cadrul căreia să nu aibă prilejul să se dedea la sustrageri sistematice de piese și materiale. Atila vreme cît el a fost încadrat tractorist într-o secție cu importante cantități de materiale în jur, în mod firesc s-a văzut ca lupul între oi...

— Cred, ne spunea, pe bună dreptate, tov. Irina Fekete, președinta Judecătoriei Buzău, unde s-a judecat cazul de mai sus, că pe viitor conducerea unităților agricole ar trebui să dea dovadă de mai multă vigilență atunci cînd încredințează bunurile statului unor lucrători încadrați în diferite secții. În plus, comitetele sindicatelor ar trebui să desfășoare o mai susținută muncă de educare.

Consemnînd faptul că lui Zeca i s-a desfăcut contractul de muncă încă din luna iulie și că urmează a-și primi și sancțiunea corecțională din partea justiției, credem că e de datoria conducerii I.M.A. Mihăilești să nu acopere acest fapt, ci să-l dezbată în cadrul tuturor secțiilor, prin grupele sindicale, astfel încît pe viitor să fie întărită grija și răspunderea față de avutul obștesc.

Al. RAICU

Poșta redacției

Ana RAȚĂ — comuna Ardușad, județul Maramureș:

În urma verificărilor făcute de către uniunea județeană Maramureș a cooperativelor agricole, a rezultat că atît dv. cît și soțul nu sînteți membri ai cooperativei agricole și nu ați efectuat niciodată vre-o muncă în această unitate. Suprafața de 1,60 ha la care vă referiți a figurat în registrul agricol pe numele socrului dumneavoastră, și la încheierea cooperativizării a fost înscrisă de către acesta în cooperativă. Astfel sînd lucrurile, e firesc că nu aveți drept la lot în folosință.

Nichita MIHALACHE — comuna Vădeni, județul Brăila:

Uniunea județeană a cooperativelor agricole Brăila ne-a comunicat că, cercetîndu-se situația arătată în scrisoarea trimisă revistei, a reușit să dețină în plus 40 de ari. La lucrările ce se execută în cooperativă — care duce lipsă de brațe de muncă, nu participă nimeni din familia dumneavoastră. Or, pentru a vi se repartiza lot în folosință este necesar să se îndeplinească în primul rînd condiția de mai sus (în baza statutului adunarea generală a cooperativei hotărâște să primească loturi în folosință numai familiile care participă cu unul sau două brațe de muncă la lucru). În ceea ce privește impozitele la care vă referiți, e vorba numai de suprafața pe care o dețineți în plus, față de statut.

Dumitra SOCOL — Budești, județul Ilfov:

Pentru evitarea unor intreruperi repetate ale activității atunci cînd locul de muncă al angajatei se află la mare distanță de locul de alăptare, pauzele acordate în acest scop pot fi cumulate (cu consimțămîntul angajatei și al conducerii unității), reducîndu-se astfel timpul de lucru cu pînă la 2 ore pe zi, fără reducerea salariului tarifar de încadrare sau a altor drepturi ce se calculează pe baza acestui salariu. Angajatele pot beneficia de reducerea programului de lucru numai pînă cînd copilul împlinește vîrsta de 9 luni. Reducerea însă nu se acordă celor care locuiesc în incinta unității sau în apropiere.

Remus TOTOREAN — tehnician, Arad:

Absolvenții școlilor tehnice agricole cu durara de 4 ani (școli ce au funcționat în re. 1962—1965) îndeplinesc condițiile de pregătire în vederea ocupării funcției de tehnician, ca și absolvenții fostelor școli medii tehnice ce au funcționat în perioada 1948—1955.

Constantin I. BRINZĂ — Adjud, județul Vrancea:

Este necesar să depuneți o cerere de transfer a terenului de la C.A.P. Corbița la C.A.P. Adjud-oraș. În felul acesta vi se va rezolva problema la care vă referiți în scrisoare.

Ing. Leonid LAZĂR — Iași:

Vă mulțumim pentru aprecieri. Vă recomandăm, totodată, să urmăriți toate numerele revistei noastre, pentru a fi la curent cu noutățile ce vă interesează.

Ion ONESCU — Poșta Cîlnău, județul Buzău:

Precizările Ministerului Muncii cu privire la aplicarea legii referitoare la modul și condițiile de acordare a concediilor de odihnă menționează că angajatul rechemat din concediu în condiții legale nu are obligația să restituie indemnizația de concediu. Reglementarea plăților în raport cu indemnizația pentru concediul neefectuat și drepturile de salariu corespunzătoare perioadei lucrate după intreruperea concediului, se face la sfîrșitul lunii în care a avut loc rechemarea sau la sfîrșitul lunii următoare, după caz.

Vasile BERAR — Socodor, județul Arad:

Regulamentul pentru stimularea membrilor cooperatori care au contribuit direct la realizarea și livrarea producției de legume și fructe pentru export în stare proaspătă prevede că se pot acorda stimulente președintelui, inginerilor, contabilului șef și brigadierilor pînă la 5 la sută din fondul pentru stimulare, fără a putea depăși pentru brigadierii de 1,5 ori media ce revine pe un membru cooperator din brigada respectivă. Sumele respective se repartizează celor îndreptățiți de către consiliul de conducere, în funcție de contribuția adusă în mod efectiv de fiecare la recoltarea și livrarea produselor pentru export.

Primele lucrări practice în noul an universitar. În fotografie: studenți ai Facultății de medicină veterinară din București efectuînd bonitarea de toamnă la pășări

Foto: AGERPRES

CHIMIZARE

Pătruns relativ recent în vorbirea curentă, cuvîntul a ajuns să stăruie azi pe buzele tuturor. Și aceasta pentru că în momentul de față aproape că nu există domeniu de activitate umană unde chimia să nu-și facă simțită din plin prezența. În agricultură, foloasele sale sînt nenumărate și de nemăsurat. Un tablou atotcuprinzător al acestora ni-l prezintă EXPOZIȚIA REALIZĂRILOR ECONOMICEI NAȚIONALE „ROMANIA 1969”.

Facem un scurt popas la standul rezervat protecției plantelor, în pavilionul destinat agriculturii. Aici, după cum este și firesc, chimia este „la ea acasă”. Zeci de produse chimice — Detersin pulbere, Muscardin-A 45 M, Turingin-150 M, Dibutox, Tirc-din, Pinetox 10 — ne înșușătesc chimia ca pe o armă pusă la îndemîna agriculturii pentru a se război cu bolile și dăunătorii culturilor. De remarcat că multe dintre produse sînt recent introduse în fabricație, ele fiind rodul investigațiilor științifice făcute de specialiștii Institutului de cercetări pentru protecția plantelor.

Intîlnirea cu adevăratele dimensiuni ale acestei coordonate moderne a agriculturii, căreia ne-am obișnuit să-i spunem chimizare ne-o prilejuește însă vizitarea standurilor speciei rezervate chimiei, în pavilionul central al expoziției. Sînt expuse aici produse dintre cele mai diverse pe care industria noastră chimică le pune la dispoziția agriculturii, începînd cu Florovit-ul, să zicem, un conservant pentru florile tăiate, și sfîrșind cu îngrășămintele chimice cele mai complexe, de tipul ureei granulate, produsă de combinătele chimice de la Turnu Măgurele și cel din Craiova.

Pe lîngă varietatea sortimentelor impresionează ritmul de creștere a cantităților de substanțe chimice pe care această ramură industrială, calificată pe drept cuvînt ca cea mai dinamică din cadrul economiei naționale, le asigură agriculturii. În

privința îngrășămintelor chimice, bunăoară, atrage atenția în mod deosebit un grafic sugestiv. Luînd ca bază producția anului 1950, notată cu 100 la sută, graficul consemnează că în 1955 cantitățile de îngrășămintele chimice produse în țară au reprezentat 1130 la sută, în 1960 — 8000 la sută, în 1965 — 19500 la sută, iar în 1975 vor reprezenta, raportate la același an, 354000 la sută. Altfel spus, de la 2,2 kg de substanță activă folosită în 1955 la hectarul de teren, în medie pe țară, am ajuns anul acesta la circa 60 de kg — cantitate, de altfel, încă redusă față de cerințe — urmînd ca în 1975 să utilizăm 180—190 kg în medie la hectar.

Ce va însemna aceasta pentru producția agricolă?

Socotească oricine dacă, așa cum au dovedit-o experiențele, pentru fiecare kg de îngrășămintele chimice aplicate culturilor de cereale, de pildă, acestea vor răsplăti investiția făcută, în condițiile unei agrotehnici corespunzătoare prin 2—3 kg de boabe.

P. VOICULESCU

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 12 - 18 octombria

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 17.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 14.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30. **In fiecare zi de lucru:** programul I: 5.00; 6.00; 10.00; 11.00; 17.00; 18.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.05; 12.00; 14.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7.00; 13.00; 22.00. **In fiecare zi de lucru:** 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

GAZETA RADIO. Duminică, luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 19.00.

EMISIUNI PENTRU SATE

Duminică: programul I. Ora satului - 7.15; La ordinea zilei în agricultură - 19.20. **In fiecare zi de lucru:** programul I Jurnal agrar - 5.30; La ordinea zilei în agricultură - 19.20.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul II: 19.15 - Teatru scurt: Premiera: „Povestea brății de glezna”, de Ilango (India).

LUNI: programul I: 20.35 - „Cidul” de Corneille.

MIERCURI: programul II: 21.10 - „Meșterul Manole”, de Lucian Blaga.

VENERI: programul II: 10.10 - „Masii în Carnaval” de Vasile Alecsandri.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.45; 9.40; 17.25; programul II: 7.00; 9.10; 15.00; 19.00; 21.00; Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.10; 9.40; 13.15; 14.00; 15.00; 18.00; 19.20; 20.10; 20.25; 21.15; 21.40; 22.30; 22.40; 0.03-5.00; programul II: 6.00; 7.15; 9.10; 13.15; 14.30; 15.45; 17.00; 17.30; 20.03; 21.40; programul III: 23.00;

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.10; 10.40; 12.30; 13.10; 15.00; 17.30; 20.10; programul II: 9.00; 13.30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5.30; 7.30; 8.30; 10.40; 13.10; 16.20; 16.50; 18.30; 22.30; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 7.10; 10.30; 12.15; 14.03; 17.00; 20.00; 21.05.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.10; 10.30; 12.30; 17.30; 20.10; programul II: 9.00; 22.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5.30; 7.30; 8.30; 10.30; 13.10; 14.30; 16.20; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 11.00; 12.15; 14.03; 15.30; 17.00; 20.00; 21.05; 21.35.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.10; 11.25; 13.30; 14.50; 17.30; programul II: 7.10; 9.00; 10.55; 16.40; 18.50; Muzică ușoară și de dans: programul I: 5.30; 7.30; 8.30; 10.30; 12.00; 13.10; 14.30; 16.20; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.00; 11.15; 11.50; 12.15; 14.03; 15.32; 17.00; 18.00; 20.00; 22.36;

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.10; 12.30; 13.10; 14.50; 20.10; 22.30; programul II: 7.10; 13.30; 16.40; 18.50; 21.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5.30; 7.30; 8.30; 10.30; 12.00; 13.10; 16.20; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 23.05; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 9.30; 12.15; 14.03; 15.05; 17.00; 22.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.10; 12.30; 13.10; 14.50; 20.10; 22.30; programul II: 7.10; 9.00; 13.40; 18.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5.30; 7.30; 8.30; 12.00; 13.10; 14.35; 16.20; 16.20; 16.45; 18.30; 20.25; 21.40; 22.40; 23.05; 0.03-3.00; programul II: 6.10; 12.15; 14.03; 15.30; 16.40; 17.00.

SIMBĂȚĂ: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.10; 11.30; 12.30; 13.10; 14.35; programul II: 7.10; 18.50; 22.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5.30; 7.30; 8.30; 12.00; 13.10; 17.30; 18.30; 20.25; 21.10; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-6.00; programul II: 6.10; 10.30; 12.15; 13.00; 18.00; 19.00; 22.30.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 - Deschiderea emisiunii. De strajă patriei; 9.00 - La șase pași de o excursie - emisiune concurs; 10.30 - ORA SATULUI. Din cuprins: ▼ Zile hotărîtoare pentru soarta recoltei - ediție specială ▼ Ulciorul nu merge de multe ori la apă! - abateri de la statut în cooperativa agricolă de producție din satul Vulcan, județul Beasov - anchetă ▼ Răspuns la scrisorile telespectatorilor ▼ Muzică populară; 11.30 - Din manifestările Festivalului „Toamna muzicală clujeană” (ediția a II-a); 12.15 -

Noutăți din viața muzicală; 15.25 - FOTBAL: România - Portugalia - în preliminariile campionatului mondial (Interviziune - Euroviziune). Transmisiune de la stadionul „23 August” și 17.15 Film serial „MAIOR VIFOR” (III). Producție a studiourilor sovietice; 18.00 - Realitatea ilustrată TV - emisiune magazin; 19.00 - Folclorul românesc la Tarcento; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Actualitatea economică - ediție specială -; 20.15 - Film cu trei stele: „Revista vedetelor”; 21.35 - Nota 10 la clasa I - reportaj anchetă; 22.05 - S-a rătăcit un trubadur. Emisiune muzical-coografică; 22.35 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.55 - Telesport. Programul II: 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Actualitatea economică - ediție specială -; 20.15 - Seară de teatru; „Trandafirul alb”. Adaptare pentru televiziune de Ilie Păunescu, după romanul lui Constantin Chiřiță; 22.15 - Pagini îndrăgite din opere.

LUNI: 18.00 - BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - Limba franceză (reluare); 18.30 - Biblioteca lui Așchiuță - emisiune pentru copii; 18.45 - Zimbiți, vă rog! 19.15 - Cîntece de toamnă în interpretarea corului de cameră al Filarmonicii „George Enescu”;

19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Actualitatea economică - ediție specială - 20.15 - „Plină de strălucire”. Al XXIII-lea episod al romanului foileton „Lunga vară fierbinte”; 21.05 - „Steaua fără nume”. Emisiune concurs de muzică ușoară; 21.50 - Cadran - emisiune de actualitate internațională; 22.30 - Carnet cinematografic; 22.50 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic.

MARȚI: 18.00 BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - Limba engleză (reluare); 18.30 - „Misterul din peșteră” (II); 19.05 - Paralelisme în cercetare; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Actualitatea economică - ediție specială -; 20.15 - Seară de teatru: „Cum vă place” de W. Shakespeare (partea a II-a). O producție a studiourilor de televiziune engleze; 21.30 - Orchestra de muzică populară a ansamblului „Cio-cirliia”; 21.45 - Prim plan: actorul și poetul Emil Botta; 22.10 - Teleglob - Leningrad; 22.30 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.45 - Intîlnire cu muzică ușoară.

MIERCURI: 10.00 - Ce-ati dori să revedeți? Spectacolul de teatru: „Michelangelo”; 18.00 - BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - Limba germană (reluare); 18.30 - Urmașii mei.

Gînduri transmise tinerei generații de acad. Constantin Daicoviciu; 18.45 - Muzică populară; 19.00 - Reportaj - anchetă; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Actualitatea economică - ediție specială -; 20.15 - Tele-cinemateca: „Martin Roumagnac”; 22.05 - Reflector; 22.20 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.35 - Gong - emisiune de actualitate teatrală.

JOI: Programul I: 10.00 - Matineu cinematografic: „Marysia și Napoleon”; 18.00 - BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - Limba rusă (reluare); 18.30 - „Cine a luat coșulețul?”; 18.40 - Studioul tînetului; 19.00 - Antologie lirică. Recital de poezie; 19.15 - O interpretă îndrăgălită a cîntecului moldovenesc - Sofia Vicoveanca; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Actualitatea economică - ediție specială -; 20.15 - „Cîntecele Dunării”. Film muzical; 21.15 - Translocator; 21.45 - Avanspremieră; 22.00 - Convorbiri literare; 22.45 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic. Programul II: 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Transmisiune din Studioul de concerte a primei părți a Concertului Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii; 20.55 - Film serial: Comisarul Maigret - „Castelul strîmb”.

VINERI: 10.00 - Consultații pentru elevii din clasa a VIII-a; 18.00 - BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - Limba spaniolă (reluare); 18.30 - Povestea cercului (VI); 18.40 - Emisiune pentru

pionieri; 19.00 - Tele-universitatea. Cielul „In lumea atomului”; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.45 - Actualitatea economică - ediție specială -; 20.00 - Stele ale baletului românesc (Interviziune); 20.30 - Film artistic: „Intelputul de pe muntele blestemat”; 21.50 - Reflector; 22.05 - Multe dulci și frumoasă - emisiune de limbă română; 22.30 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.45 - Cîntă pentru dv. orchestra de muzică ușoară Gérard (Franța).

SIMBĂȚĂ: Programul I: 15.30 - Fotbal: Dinamo București - Universitatea Craiova; 17.35 - „Belle și Sebastian” - episodul al XI-lea; 18.00 - BULETIN DE ȘTIRI; 18.05 - Desene animate; 18.15 - O nouă intîlnire cu tinerii; 19.20 - La volan - emisiune pentru autoturisti; 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Actualitatea economică - ediție specială -; 20.15 - Film serial: Răzbușătorii - „Strănutul fatal”; 21.05 - Tele-enciclopedia; 22.05 - Monografii contemporane; 22.25 - Romane; 22.45 - TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 23.00 - „La margine de București”. Popas muzical la hanul „Pravova”. Programul II: 19.30 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 - Actualitatea economică - ediție specială -; 20.15 - Cîntă formația de muzică ușoară „Savoy”; 20.30 - Emisiune de versuri; 20.45 - Muzică de cameră; 21.05 - Desene animate; 21.15 - Roman foileton „Lunga vară fierbinte” (XXIII).

Lepoana 67

O IDEALĂ MAȘINĂ DE CUSUT, CU CARE OBTINEȚI CEA MAI PERFECTĂ CUSĂTURĂ

ECONOMIȘIȚI DIN TIMPUL DV. FOLOSIND UNA DIN MAȘINILE DE SPĂLAT ALBATROSS 2-3-4-5

PRODUSE DE UZINA MECANICĂ CUGIR

CALEIDOSCOP

UN LOC DE POPAS ȘI DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ

PARCUL DENDROLOGIC DE LA SIMERIA

Important nod de cale ferată, situat în apropiere de Orăștie și de zona celebrelor cetăți dacice, orașul Simeria îl invită pe călător la un popas pe cit de agreabil, pe atât de incedit sub raportul peisajului. Într-adevăr, la marginea nord-vestică a localității, pe o șosea umbrită de pomi ce duce spre Malul Mureșului, un parc dendrologic, întins pe o suprafață de aproape 80 ha., constituie o oază de o factură cu totul aparte.

Creat cu peste două secole în urmă, în lunca și pe terasa din stînga riului, parcul dendrologic din Simeria aduce, în condițiile unui climat blînd (altitudine 200 m), cu o umiditate corespunzătoare, mărturia strădanilor mai multor generații de cercetători și muncitori forestieri pentru aclimatizarea într-o pădure na-

turală de lunca a unei mari varietăți de specii exotice.

Străbătînd aleile și potecile frumos amenajate, care se întind pe zeci de kilometri, vizitatorul parcului are prilejul să admire exemplare din aproape 600 de specii de arbori și arbuști din mai toate regiunile globului. Magnolii și bambuși, arbori de plută și ucalipți, specii rare de arbori din flora Chinei, a Japoniei sau a Americii de Nord, o gamă extrem de variată de plante cultivate și spontane formează decorul, de un rar farmec, al acestui colț de natură în permanentă primenire, prin grija neobosită a omului.

De altfel, arboretumul de la Simeria s-a transformat în ultimii ani într-un adevărat laborator de cercetare; aici ființează o stațiune experimentală a Institutului de cercetări forestiere, numeroase sere pentru adăpostirea plantelor tropicale și subtropicale, pepiniere anexe ș.a.

Aclimatizarea și multiplicarea unor plante exotice de interes forestier sau ornamental constituie astfel o activitate menită să îmbunătățească plantațiile forestiere, vegetația parcurilor noastre, a spațiilor verzi din orașele țării. Nu întîmplător rezervația naturală de lângă Simeria este vestită și peste hotare; ea întreține relații de colaborare și de schimb cu peste 100 de grădini botanice din lume.

CRONICA DISCULUI

Vom consemna, în primul rînd, dintre ultimele realizări ale Casei noastre de discuri „Electrecord” cele patru melodii lansate de tînăra interpretă Sofia Vico-veanca: „Cînd mergi, bade la pădure”; „Ciuboțică, hai la joc”; „C-așa jucau bătrînii” și „Horă cu strigături” (în duet cu

Traian Straton). Cîntecele sînt acompaniate de orchestra ansamblului „Ciprian Porumbescu” din Suceava, avîndu-l ca dirijor pe G. Spirlea (E.P.C.-10.066).

Pe un disc mare sînt imprimate 14 din cele mai cunoscute melodii din Banat, realizate pe un ritm liber, într-o mișcare al cărei debit se apropie de cel al vorbirii — ca și prin prezența refrenelor, adesea lungi. Dintre cîntecele de joc selectate pe acest disc, la cererea ascultătorilor, cităm: „Săraca copilărie”, „La nucul cu frunza rară”, „Busuioac de prin Banat”, „Tre-ți seara pe uliță”, „În vară cînd mă iubeai”, „Deasupra de Reșița”, „Mîndruliță. Bănă-țeană”, „Frumos bade mi-am ales”, „Fetele de măritat”. Melodiile sînt interpretate de Achim Nica, Florentina Vlad, Tiberiu Ceia, Raveca Săndulescu, Florentin Iosif, Dumitru Constantin și Ana Pacatius. Majoritatea cîntecelor sînt acompaniate de orchestra de muzică populară din Caransebeș (dirijor Nicolae Perescu) și de orchestrele George Vancu și Stan Simion-Bănățeanu (E.P.E.—0403).

COLȚUL HORTICULTORULUI AMATOR

PĂMÎNTUL NECESAR CULTURILOR DE CITRICE ÎN ÎNCĂPERI

Pămîntul întrebuintat în cultura lămii-lor din încăperi are un mare rol în creșterea, dezvoltarea și fructificarea lor în mod regulat. El trebuie dinainte pregătit din pămînt de țelină sau de grădină, mranită, turbă sau pămînt de frunze și nisip de riu luate în diferite proporții. Este bine să se știe că lămii, în general, reușesc cel mai bine în terenuri slab acide sau neutre, care trebuie să aibă pH = 5,8—6,8. Pe solurile bogate în calciu cultura de lămii sau portocali nu dă rezultate bune.

Pregătirea amestecurilor de pămînt trebuie să fie făcută cu cel puțin o lună sau o lună și jumătate înainte de întrebuintare, în care timp să incoltească și să răsăre diferite semințe străine ce s-ar mai găsi în el, pămîntul rezultat din amestecul făcut să fermenteze și să elimine toxinele, gazele și acizii ce se mai nasc și care ulterior ar dăuna vegetației

și bunei dezvoltări a arbuștilor cultivați. Amestecul va trebui să fie afinat, ușor și mazărat, făcut din pămînturi bine putrezite, astfel ca apa și îngrășămintele să poată intra și să se răspîndească ușor și uniform în vasul cu arbustul cultivat.

Cînd pămîntul din vas este compact, greu și dătătorit, apa sau îngrășămintele lichide se scurg numai pe margini și rădăcinile nu profită în mod uniform de ele. Un fenomen asemănător se petrece și atunci cînd se întrebuintează un pămînt nisipos, care fiind prea ușor, și prea afinat nu reține apa și substanțele fertilizante.

Iată cîteva amestecuri de pămînt recomandate în prezent, de literatura de specialitate:

1. 2 părți mranită
2 părți pămînt de frunze

- 1 parte pămînt de țelină
1 parte nisip curat de riu

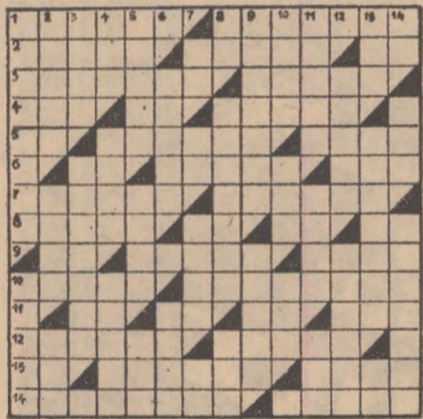
- II. 2 părți pămînt de țelină
1 parte pămînt de frunze
1 parte pămînt de turbă
2 părți pămînt mranită
1 parte nisip de riu bine spălat.

- III. 2 părți pămînt de țelină
2 părți pămînt de turbă
2 părți pămînt de mranită
1 parte nisip de riu bine spălat

- IV. 1 parte pămînt de țelină
3 părți de pămînt de mranită bine descompus
1 parte nisip de riu curat.

Aceste pămînturi, înainte de a fi amestecate, trebuie cernute pentru a se înlătura mai întîi diferitele resturi sau impurități, ca rădăcini, paie, frunze, pietricele etc., apoi se udă ca să se facă amestecurile și să răsăre unele buruieni, în care scop se lopătează și se greblează de 3—4 ori și se așează într-un loc umbrît unde să stea la fermentat 30—45 zile, după care se poate folosi la orice cultură de citrice.

CUVINTE INCRUCIȘATE

cît podeaua — Neamurile vesele ale mîlci — Sărac cu duhul. 6. Cresc în urma ploilor — Bune de băut. 7. Udate și la cap și la picioare — Teo! — Și bărboși și gulerai — Cuprinse de farmec! 8. Teme! — Un uriaș torent — Nu face nimic. 9. Asta-i bună

cînd e ploaie — Scuze prezentate în scris 10. Albastru fără nor — Culoare — E giră... pe ploaie. 11. Riu ad-hoc la vremea ploii — Ploiești — La obîrșia ploilor. 12. Nori albi la înălțime mare — Căzuți ca din nori. 13. A fost o epocă — Îi tună și îi fulgeră — Aproape sec! 14. Udate la tălpi! — Sînt de... pică — Apărătoare de ploaie.

S. BUCURESCU

DE LA LUME ADUNATE

GINDACUL „BOMBARDIER”... ATACA

Cînd gîndacul „bombardier” este atacat, el fumează și emană un miros atît de neplăcut încît pină și dușmanii lui cei mai temerari o iau la goană. Mulți gîndaci se apără cu arme chimice, dar niciunul nu are un sistem atît de... rafinat. La partea posterioară a corpului, gîndacul are un

sistem glandular care produce hidrochinonă cît și otrăvitorul peroxid de oxigen, precum și o „cameră de ardere” în care — în caz de mare primejdie — substanțele sînt amestecate și apoi aduse în stare de explozie sub influența unei enzime. Căldura și... suprapresiunea aruncă în fața atacantului norul urît mirositor pe care-l poate repera de 12 ori la rînd.

După aceea gîndacul are nevoie de o oră pentru a se... reinarma.

INTR-UN PICIOR!

Hoții care au prădat o camionetă în apropiere de Forlî (Italia) nu s-au ales cu nimic: mașina transporta 1300 de pantofi numai pentru piciorul drept. Se pare că aceasta este o nouă măsură pentru a preîntîmpina furturile de încălțăminte: aceea de a transporta stocuri mari de pantofi, pentru piciorul stîng și cel drept... pe rînd.

UN FAR NEOBIȘNUIT

În San Salvador există un far foarte original. Este vorba de un vulcan.

La fiecare zece minute, din craterul său îșiștește un stîlp gigantic de fum, iar în mare se scurge

lavă incandescentă. Ca urmare a interacțiunii lavei cu apa se produc aburi, care se văd la distanță de zeci de mile. Acest vulcan servește drept un minunat far natural pentru vase.

TAINA BURETELUI

Intr-un acvariu din New-York, cercetătorii au observat că în jurul bureților de mare apă este întotdeauna mai curată decît în celelalte părți. S-a constatat că micro-

organismele mor în preajma acestora. Cercetătorii le-au „servit” și bacili foarte puternici, ca cel al tuberculozei. Buretele subtropical le-a venit de hac și lor. A mai rămas să se elucideze lucrul principal: ce armă posedă buretele.

O istorie pe viu a tehnicii agricole

Pentru vizitatorul Parisului, o dimineață petrecută în sălile monumentalei clădiri a Conservatorului național de arte și meserii echivalează cu o neobișnuită dar pasionantă călătorie în lumea tehnicii. Înființat în 1794, la numai cîteva ani după Revoluția Franceză, ca depozit public de mașini, utilaje, modele, desene și cărți din toate domeniile artelor și meseriilor și deschis în 1802 ca muzeu și centru de învățămînt practic pentru cei dornici să se pregătească într-o profesie tehnică, Conservatorul reconstituie, prin cele câteva mii de piese expuse (multe din ele în funcțiune), istoria mașinismului din cele mai vechi timpuri pînă în zilele noastre. Fie că e vorba de siderurgie sau telecomunicații, de industrie textilă sau poligrafie, de agricultură sau cinematografie, de transporturi sau metalurgie neferoasă, de ceasornicarie sau televiziune — pentru a lua la întimplare doar cîteva exemple — o întreagă gamă de sectoare de activitate aduc în fața vizitatorului imaginea sugestivă a dezvoltării tehnicii.

Una din cele mai vechi și mai bogate secții ale muzeului este rezervată tehnicii agricole. Numeroase machete și fotografii realizate după sculpturi și basoreliefuli înfățișează primele pluguri, rudimentare, folosite de gali și romani. Cea mai mare parte a sălilor respective prezintă acele utilaje care, începînd de la sfîrșitul secolului al XVIII-lea și începutul celui următor, au adus o reală contribuție la ușurarea muncilor agricole. În rîndul acestora surprinde, prin ingeniozitatea construcției, secerătoarea de mină inventată în 1808 de Salmon, acționată printr-un mecanism simplu dar destul de eficient. Prima mașină de secerat cu adevărat practică e realizată de Mc Cormick în 1830, iar primlele batoze încep să apară după 1840. Secolul al XIX-lea aduce în a doua jumătate a sa, o dată cu perfecționarea plugului, apariția altor mașini: în 1855 legătoarea de snopi, în 1875 secerătoarea-legătoare ș.a. Dar drumul pînă la folosirea tractoarelor și al combinelor din zilele noastre e presărat de multe alte date nu mai puțin importante, marcînd etapele procesului continuu de perfecționare a utilajului agricol. Urmărind pas cu pas, în suita de expozate, evoluția tehnicii agricole, vizitatorul capătă o dată mai mult imaginea marilor perspective pe care le deschide agriculturii dezvoltarea continuă a mecanizării complexe.

C. DARIE

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ — MERIDIANE

Pe drumul spre adevăratul „griu pentru piine“

- Amenințarea unui proces prea rapid ● Mirosul de „piine caldă“ nu e o... comoară pierdută ● Se caută un alt griu
- Cercetarea agronomică — sensibilă la gusturile consumatorilor

Celebra piine franceză de înaltă valoare gastronomică e amenințată — afirmă revista pariziană L'Express. E amenințată de tehnicile industriale.

Frământatul mecanic durează astăzi mai puțin de 20 de minute dar, după acest tratament intens și rapid, aluatul nu mai are gustul acela de demult... Consumatorul — scrie revista amintită — caută în zadar „mirosul de piine caldă“, sau plăcerea cojii rumenite care troznește în dinți. Progresul tehnicii i le-a răpit.

Se pare însă că pierderea nu este ireparabilă. În orice caz, cercetătorii de specialitate ai Institutului național de cercetări agronomice fac această afirmație liniștitoare, pentru că au decis

să studieze problema frământatului mecanic pentru a descoperi cauzele răului.

Nu de mult, profesorul Roger Drapon a pus în lumină acțiunea unei enzime pe care o conține făina: lipoxigenaza. În contact cu oxigenul din aer, aceasta asigură oxidarea acizilor grași. Or, sub acțiunea mașinilor, aluatul fiind foarte bine frământat este, în același timp, mult mai aerisit, astfel încât lipoxigenaza lucrează prea... mult. Din această cauză, compoziția obținută nu poate suporta fermentația îndelungată, de trei ore și jumătate, în urma căreia se formează compurile aromatice ce dau piinii gustul „tradițional“.

Întrebat ce părere are despre acest fenomen, profesorul André Guilbot, di-

rectorul Stațiunii de biochimie și de fiziologie a I.N.R.A., a răspuns:

— A distruge complet lipoxigenaza, care este un produs natural, ar face imposibilă prepararea piinii. Ceea ce se cere pentru a remedia lucrurile este reducerea cantității de enzimă din făină.

Se preconizează crearea, pe căi genetice, a unui griu care să conțină mai puțină lipoxigenază. Soluția, ca atare, e simplă. Traducerea ei în practică pare să nu fie tocmai lesne de realizat, dacă avem în vedere numai faptul că au fost studiate până acum nu mai puțin de 400 de varietăți de griu. Scopul acestui studiu este crearea unui griu special, adevăratul „griu pentru piine“, care să satisfacă pretenții gastronomice tot mai mari, la scara masei de consumatori.

Cercetările sînt acum în curs și rezultatele, fără îndoială, vor apare. Este însă interesant de relevat faptul că ele marchează, potrivit revistei „L'Express“, începutul unei adevărate revoluții pentru cercetătorii Institutului național de cercetări agronomice. Este, după cît se pare, marele moment al trecerii de la cercetările consacrate mării producției la cele care au în vedere și faptul că producția trebuie să poată fi vîndută. De aceea, ea trebuie să fie mereu mai bine adaptată gustului consumatorului căci, în ultimă instanță, el este cel care decide.

A. COSTA

ORIZONTURI

CONSULTANT ELECTRONIC PENTRU IRIGAȚII

Oamenii de știință de la Institutul de hidrogeologie și hidrofizică din Alma-Ata au explorat, cu ajutorul unui calculator electronic, un bazin artezian care poate iriga timp îndelungat o suprafață de 100 000 ha.

Pe un teritoriu de 24 000 km², calculatorul electronic a ales locurile propice pentru săparea sondeilor. Primele din aceste sonde au și început să furnizeze mari cantități de apă dulce.

Specialiștii în domeniul irigațiilor din Kazahstan au elaborat programe de calculat pentru a evidenția influența timpului și activității umane asupra apelor subterane. Printre altele, cu ajutorul calculatorului electronic, a fost întocmită prognoza hidrogeologică a deșertului din jurul Lacului Balhaș pe următorii 50 de ani, avîndu-se în vedere faptul că aici se va amenaja un lac de acumulare cu o capacitate de 28 miliarde m³ de apă

UN NOU PREPARAT PENTRU HRĂNIREA VITELOR

Cercetătorii de la fabrica de produse farmaceutice și chimice „CHINOTIN“ din Budapesta au realizat un nou concentrat denumit Glypondin, a cărui folosire accelerează ritmul de îngrășare a vitelor și duce la o sporire a randamentelor. Glypondin stimulează în așa mod metabolismul animal, încît organismul este în măsură să profite la maximum de pe urma hranei. Experiențele cu noul produs asupra vitelor s-au soldat cu un succes deplin: boii de sacrificat s-au îngrășat rapid, porcii au produs mai multă carne decît media obișnuită, puii de găină s-au îngrășat și ei mai bine; găinile, cărora li s-a administrat Glypondin au dat cu 8 la sută mai multe ouă, vacile au dat mai mult lapte și randamentul de lînă al ovinelor a crescut cu 40 la sută. Peștii s-au îngrășat și ei, iar albinele au devenit mai prolifiche. Glypondin nu este nociv pentru om.

VAGON-CISTERNA DIN MATERIAL PLASTIC PENTRU TRANSPORTUL VINULUI

În timp ce un rezervor asemănător din oțel, cu o capacitate de 23 200 l, ar cîntări 3 680 kg, vagon-cisternă cîntărește doar 980 kg. Aceasta corespunde unei economii de greutate de peste 73 la sută, ceea ce este în avantajul încărcăturii utile. Pentru ca vinul (au sucurile de fructe) să nu sufere din cauza căldurii sau a frigului, rezervorul, avînd o lungime de 7,8 m, are pereți dubli. Între învelișurile foarte rezistente cu o grosime de 5 mm, din material plastic armat cu fibre de sticlă, se găsește o izolație din spumă dură.

SILVICULTURA PE GLOB

Pădurile acoperă în prezent peste 4 400 milioane hectare, adică aproape o treime din suprafața globului. Din această suprafață abia 1 480 milioane de hectare sînt exploatate. Continentul cel mai împădurit este America de Sud (54 la sută din suprafață). Uniunea Sovietică deține 26 la sută din suprafața împădurită. În raport cu populația, se înregistrează 7,3 hectare de pădure pe locuitor în America de Sud și 5,5 în U.R.S.S., dar numai 0,3 hectare în Europa și în Asia. Exploatarea pădurilor este încă insuficient de rațională: mai bine de 1/4 din lemnul exploatat se taie fără nici o socoteală.

GRAVITAȚIA ȘI HORTICULTURA

Horticoltorii olandezi au studiat influența gravitației asupra creșterii crengilor și numărului bobociilor la meri. Un grup de meri de un an au fost forțați să crească în poziție orizontală, iar un alt grup de meri tineri, de control au fost lăsați să crească normal.

Arbuștii orizontali au crescut foarte încet și lungimea lor a fost de două ori mai mică decît a celor normali. În schimb, ei au făcut de cinci ori mai mulți boboci. Aceasta înseamnă probabil și de cinci ori mai multe roade. Se presupune că fenomenul se explică prin influența forței gravitaționale.

DIN PRESA STRAINA

„AGRICULTURAL ENGINEERING“

Un preparat chimic pentru recoltarea fînului

Firma „Chemical Industries Inc.“ din S.U.A. produce un preparat denumit Hay Saver folosit pentru scurtarea perioadei de recoltare, reducerea pierderilor de substanțe nutritive în momentul recoltării și pentru îmbunătățirea însușirilor nutritive și gustative ale fînului.

Soluția chimică conține substanțe active care împiedică putrefacția și formarea de mușci, substanțe care găsesc întrebuințare și în distrugerea germenilor din alimente. Preparatul nu este otrăvitor; toți componenții săi se produc în in-

ustria farmaceutică. Rezervoare (prevăzute cu un balon cu CO₂ comprimat) — conținînd 45 kg din această soluție se pot atașa la orice tractor. Datorită presiunii CO₂ soluția Hay-Saver ajunge, prin țevi din material plastic, la un mecanism de pulverizare care este montat pe husa de strîngere și colectare. În timpul trecerii fînului prin mecanismul de presare, este stropită cu soluție toată masa. Un rezervor de 45 kg. este suficient pentru 50 t fîn.

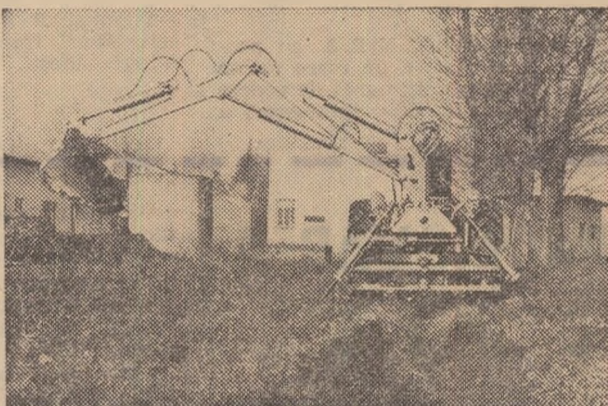
Preparatul Hay-Saver a fost încercat timp de 4 ani în experiențe pe cîmp. În S.U.A., în 1967, s-au tratat cu el în total 2 milioane tone fîn, iar în Canada un milion de tone. Toți fermierii care au folosit această substanță i-au dat o apreciere pozitivă. Din 8 milioane tone de fîn recoltate în 1967 în Anglia, cel puțin 10 la sută a fost alterat. Experiențele cu preparatul amintit s-au dovedit și aici eficiente. Fînul își păstrează culoarea, mirosul și aspectul și mai multă proteină decît cel netratat.

Depozitarea fînului duce de regulă, în timpul unei luni, la 1 la sută pierderi de substanțe nutritive. Fînul stropit cu această soluție își menține însă conținutul nutritiv și producția vacilor a crescut cu 20 la sută față de o furajare cu fîn obișnuit.

Experiențele au arătat totodată că umiditatea fînului stropit scade foarte repede. De aceea un fîn astfel tratat și cu 30 la sută umiditate (decî cu 5—10 la sută mai multă umiditate decît la procedeele obișnuite) se poate presa fără ezitare, reducîndu-se astfel cel puțin cu o treime perioada de recoltare a fînului.

EXCAVATOR EC/4

EXCAVATOR — ÎNCARCĂTOR EC/6

EXCAVATOR

EC/7

CARLO PESCI

Excavatoare-încărcătoare — macarale hidraulice

44042 CENTO - Ferrara (Italia)

CARACTERISTICI TEHNICE

- rotația brațului 360°
- comenzi progresive complet hidraulice
- montabile pe toate tipurile de tractoare, pe roți și șenile
- calitate excelentă, asistență garantată

Informații și documentație tehnică puteți obține de la

I. S. C. E. AUTO-TRACTOR

București, str. Lipsicani nr. 19

AGRICULTURA PE GLOB

Reuniuni științifice internaționale

PREGĂTIREA HĂRȚII SOLURILOR EUROPEI

Comisia Europeană pentru Agricultură a F.A.O. a hotărât, în octombrie 1968, ca realizarea hărții solurilor Europei, la scara 1:1 000 000 să fie încheiată până în anul 1973. Acest termen scurt, de numai patru ani, a fost determinat de necesitatea de a se avea cât mai devreme un inventar calitativ și cantitativ al resurselor de sol ale Europei stabilite pe o bază și după criteriile unitare.

Obiectivul principal al recentei sesiuni — a VII-a, care a avut loc la Varna, în R.P. Bulgaria — a Grupului de lucru pentru clarificarea și prospectivarea solurilor a fost stabilirea legendei hărții solurilor Europei la scara 1:1 000 000 și organizarea activității pentru elaborarea în termen a hărții amintite. La această sesiune au participat 30 delegați ai țărilor europene membre ale F.A.O., reprezentanți ai F.A.O. și un observator din S.U.A. Țara noastră a fost reprezentată printr-o delegație alcătuită din St. Cârstea din Consiliul Superior al Agriculturii, N. Florea și

Ana Conea din Comitetul de Stat al Geologiei.

Legenda viitoarei hărți a Europei la scara 1:1 000 000 se bazează, ca și cea a hărții solurilor lumii, pe noua nomenclatură și noile definiții ale unităților principale de soluri elaborate de F.A.O. (R. Dudal). Definițiile propuse și criteriile de separare a unităților de soluri din legendă au fost discutate pe larg; s-au adus îmbunătățiri ale definițiilor și completări ale legendei propuse cu noi unități, punându-se de acord legenda cu noile rezultate obținute în cercetarea și prospectivarea solurilor în diferite țări. Prin discuțiile purtate, țara noastră a adus contribuții la o mai corespunzătoare definire a orizontului de glei, a soloncaurilor și solonețurilor și la introducerea unor noi unități în legendă, ca, de exemplu, Andic Cambisol, Vertic Luvisol, unele studiate în ultimii ani la noi, printre primele țări în Europa, cu rezultate valoroase.

Programul viitor al Grupului de lucru a fost stabilit în amănunt și s-au

luat măsuri pentru a se asigura elaborarea în termen a hărții solurilor Europei. Țările Europei au fost grupate în cinci regiuni, în fiecare dintre ele fiind incluse țări cu înveliș de sol asemănător; această grupare are avantajul că munca de corelare și de redactare a hărții se va putea desfășura mai rapid și mai eficient. România face parte din regiunea a 3-a, împreună cu Bulgaria, Ungaria, Turcia și Iugoslavia.

În 1971, la a VIII-a sesiune a grupului de lucru, urmează a fi discutată prima formă a hărții solurilor Europei și modul de redactare a textului explicativ al hărții. În 1972 va fi elaborată a doua formă a hărții, îmbunătățită pe baza corelărilor regionale și discuțiilor, iar în 1973, la a IX-a sesiune a grupului de lucru, se va discuta și definitivă pentru publicare harta solurilor Europei, la scara 1:1 000 000. Coordonator al întregii activități de elaborare a acestei hărți a fost desemnat prof. R. Tavernier (Centrul de cartografia solurilor de la Gand, Belgia). Viitoarea sesiune a grupului de lucru va avea loc la Helsinki (1971).

În timpul lucrărilor acestei reuniuni internaționale, participanții au vizitat Stațiunea experimentală agricolă complexă de la Varna și o cooperativă agricolă de producție, având astfel prilejul să cunoască progresele realizate în agricultura Bulgariei.

N. FLOREA

COLOCVIUL FRANCO-ROMÂN DE VIROLOGIE VEGETALĂ

În cadrul aranjamentului agricol dintre Republica Socialistă România și Franța, în zilele de 9—16 septembrie a avut loc la Versailles o întâlnire dintre virologii de la Institutul de cercetări pentru protecția plantelor — București și cei francezi, de la C. N. R. A. — Versailles, în cursul căreia, cercetătorii români și cei francezi au expus principalele rezultate obținute în studiul bolilor produse de virusuri la plantele agricole.

După deschiderea festivă, a fost prezentat primul referat, care a cuprins principalele realizări obținute de virologii români precum și perspectivele dezvoltării acestor cercetări în țara noastră. În continuare, referatele delegației române au tratat problemele legate de virozele viței de vie, piticirea și îngălbenirea grîului, diagnoza serologică

a virusului plum-poxului și a virusurilor X, Y și S ale cartofului.

Discuțiile purtate în jurul acestor referate au fost deosebit de interesante, ele fiind solicitate spre a fi publicate în Franța.

Mai pe larg s-a dezbătut problema diagnozei serologice a plum-poxului. S-a remarcat faptul că serurile obținute la Stațiunea experimentală-Bistrița se disting printr-un titru cu valori ridicate iar utilizarea detergenților a permis obținerea unor benzi de precipitare pe agar deosebit de clare.

Un referat primit cu viu interes de auditorii francezi a fost cel care a prezentat o sinteză privind bolile plantelor, produse de organisme de tip micoplasmă.

Cercetătorii de la C. N. R. A. au prezentat, în lucrările lor, un mare volum de date importante din punct de vedere științific și practic. Una din lucrări a

demonstrat posibilitatea diagnozei serologice a virusurilor viței de vie de tip ring-spot. Referatul privind virozele pomilor fructiferi și termoterapia a subliniat importanța practică a acestei metode pentru obținerea de material săditor liber de dăunători. Culturile de meristeme s-au dovedit deosebit de adecvate pentru eliberarea de virusuri a plantelor ornamentale. Pe această cale s-a reușit regenerarea a 14 specii de plante.

Partea a doua a întâlnirii a cuprins o serie de vizite la Stațiunea de fitopatologie de la Versailles, precum și la Stațiunea de fitopatologie de la centrele de cercetări agronomice de la Bordeaux și Avignon. Au fost vizitate, de asemenea, Stațiunea C. N. R. S. de la Ales și centrul de ameliorare a producției de fructe de la Lanxade (Dordogne).

Lucrările prezentate ca și vizitele făcute au permis delegației noastre să cunoască activitatea depusă de virologii francezi și rezultatele practice obținute.

Alături de primirea deosebit de cordială ce s-a făcut delegației noastre, s-a remarcat interesul mare cu care cercetătorii francezi au primit referatele românești.

Dr. T. BAICU
directorul I.C.P.P.

SCHIMB DE IDEI ÎN PROMOVAREA LITERATURII AGRO-SILVICE

Între 9 și 14 septembrie s-a desfășurat la București o consfătuire a editorilor agricole și silvice la care, pe lângă reprezentanții Editurii agrosilvice din București — organizatoarea acestei manifestări — au participat delegați din Republica Populară Bulgaria, Republica Socialistă Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Ungară și Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice.

În cadrul consfătuirii au fost prezentate o serie de referate și informări pe marginea cărora au avut loc dezbateri largi la care au participat delegații tuturor editurilor reprezentate.

O contribuție substanțială la lucrări — fapt subliniat de participanții la consfătuire — l-a adus referatul cu privire la activitatea editorială desfășurată în sprijinul rezolvării problemelor actuale și de perspectivă ale agriculturii și silviculturii în România, prezentat de directorul Editurii agrosilvice din București, ing. G. Manoliu.

Au fost menționate de către oaspeții realizările obținute în România în direcția diversificării literaturii de specialitate potrivit schimbărilor structu-

rale în profilul profesional al cititorilor, ceea ce — conform aprecierilor făcute — a dus la rezultate tot mai bune în difuzarea cărții și rentabilizarea producției editoriale.

Receptivitatea sporită față de realizările tehnico-științifice mondiale s-a reflectat puternic în lucrările consfătuirii, participanții manifestându-și preocupările pentru găsirea unor astfel de forme de colaborare între edituri care să permită — prin intermediul traducerilor, coeditărilor, preluărilor de tiraje etc. — circulația rapidă de la o țară la alta, a tot ceea ce apare nou și valoros în știința și practica agricolă și silvică. Recomandările cuprinse în documentul elaborat de consfătuire, adoptat în unanimitate de reprezentanții editurilor participante, subliniază necesitatea colaborării în domeniul creației literar-științifice și accentuează asupra utilității coeditărilor bilaterale și multilaterale, traducerilor valoroase și schimburilor de informații privind planurile de publicații.

În scopul informării operative a cititorilor în legătură cu cele mai noi realizări obținute într-o țară sau alta s-a preconizat coeditarea unei culegeri te-

matice intitulate „Noutăți în agricultură”.

În timpul consfătuirii, din inițiativa Editurii agrosilvice-București, a fost organizată o expoziție de carte la care, pe lângă cele mai reprezentative lucrări românești, au fost expuse și cărți realizate în alte țări socialiste. De asemenea, participanților la consfătuire li s-a pus la dispoziție un bogat material informativ cuprinzând prezentări și sumare ale unor lucrări de specialitate românești, selecționate din producția ultimilor ani.

Mulți dintre ei au manifestat interes față de unele titluri apărute în Editura agrosilvică. Astfel, în cadrul discuțiilor bilaterale au fost solicitate pentru traducere de către delegații polonezi, bulgari, maghiari și delegații editurii de specialitate din Bratislava.

Delegații editurilor din Budapesta și din Bratislava și-au manifestat dorința de a colabora cu Editura agrosilvică din București în coeditarea unor lucrări în limba maghiară.

Participanții la consfătuire au relevat în numeroase împrejurări buna organizare a acesteia, exprimându-și satisfacția în legătură cu modul de desfășurare a lucrărilor, care au prilejuit un amplu și rodnic schimb de idei, informații și experiență într-un domeniu de activitate a cărui menire este să sprijine producția și să stimuleze cercetarea științifică în agricultură.

Ing. I. BUCUR
redactor șef
al Editurii agrosilvice

CARNET ECONOMIC

ANUL AGRICOL AFRICAN

Buletinul Federației internaționale a producătorilor agricoli (FIPA) a publicat într-un număr recent o dare de seamă asupra rezultatelor anului agricol precedent în Africa.

În 1968 — se arată în publicația amintită — producția agricolă a Africii a scăzut cu puțin în raport cu anul 1967, an în care toate rezultatele precedente fuseseră depășite. Astfel, indicele producției s-a redus de la 127 la 126 (1957/59 = 100).

După părerea experților, cauza principală a acestui rezultat inferior o constituie scăderea producției provocată de secetă în Republica Sud-Africană. Recolta de porumb a acestei țări pe 1968 a fost jumătate din cea a anului precedent, în timp ce la sorg s-a realizat abia un sfert. Seceta a lovit și alte țări africane ca Rhodesia, Zambia și Malawi, iar consecința a fost, de asemenea, micșorarea recoltei de porumb.

O nouă sursă de apă reprezintă o nouă perspectivă de creștere a producției agricole. Pentru Africa fiecare pas spre progres are o însemnătate vitală

În alte zone ale continentului, însă, a plouat prea mult și, de aceea, producția de cacao a atins numai 829 000 de tone, ceea ce reprezintă o scădere de 15 la sută față de anul precedent. Această recoltă a fost, de altfel, cea mai slabă din ultimii zece ani. Consecința acestui rezultat a fost o oarecare ridicare a prețului la cacao africană pe piața nord-americană.

Bumacul, al doilea mare produs exportabil al Africii, a dat o recoltă practic egală — cu foarte puțin mai mică — cu cea din anul 1967. În schimb, producția de cafea, marfa principală a exportului african, a crescut cu 3 la sută. Cele mai importante sporuri au fost realizate în răsăritul continentului — în Kenya, Tanzania și Uganda.

Deși bilanțul continental este negativ, există țări în care producția agricolă a crescut. Prima dintre acestea este Marocul, care a realizat cea mai mare recoltă de cereale din istoria sa — 2,4 milioane de tone de grâu și 2,2 milioane de tone de orz, ambele reprezentând dublul rezultatelor din 1967. În ansamblu, agricultura acestei țări a realizat, în 1968, indicii de creștere de 42 la sută.

EXPLOATARI FORESTIERE ÎN NICARAGUA

La capătul a cinci ani de muncă, o echipă a F.A.O. care a întreprins o vastă anchetă în Nicaragua, a recomandat investirea a 79 de milioane de dolari în silvicultura și agricultura acestei țări. Echipa de specialiști a recomandat dezvoltarea regiunii de nord-est a statului Nicaragua, alocind în acest scop 56 milioane de dolari exploatarea forestieră. O mare parte din această investiție ar fi destinată creării unei fabrici de pastă de lemn pentru hirtie.